

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a soudců JUDr. Jiřího Bednáře, Ph.D. a JUDr. Kateřiny Radkovské, ve veřejném zasedání konaném dne 19. března 2026 odvolání, která proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2025, č. j. 49 T 29/2022-3202, podali obžalovaní [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], trvale bytem [adresa], Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], EKOCHOV CMN spol. s r. o., IČ: 61537098, sídlem Poděbradova 1163, 430 01 Chomutov a státní zástupce a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) trestního řádu se na podkladě podaných odvolání ruší rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2025, č. j. 49 T 29/2022-3202 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu se rozhoduje takto:

Obžalovaní

- 1) [jméno] [příjmení],
[datum narození] ve [obec], trvale bytem [adresa],
- 2) Ing. [jméno] [příjmení],
[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],
- 3) EKOCHOV CMN spol. s r. o.,
IČ: 61537098, sídlem Poděbradova 1163, 430 01 Chomutov,

jsou vinni, že

1) obžalovaný [jméno] [příjmení],

ředitel společnosti EKOCHOV CMN spol. s r. o., IČ: 61537098, sídlem [adresa] (dále jen,, EKOCHOV CMN“), s předmětem podnikání, živočišná výroba zahrnující chov hospodářských

zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tahu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, odpovědný za záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021, ač byl na hospodářství [obec], [PŠČ] [obec], vedeném Ministerstvem zemědělství v ústřední evidenci zvířat s chovem skotu pod č. CZ 42002569, v majetku spol. EKOCHOV CMN, povinen zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám skotu, tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky, rozhodl o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu patřícího společnosti EKOCHOV CMN, které choval na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu v tak velkých a neuspořádaných skupinách, ve kterých skot nejméně v době, kdy byl v zimovišti, nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nejméně v době, kdy byl skot v zimovišti, nezajistil pro chovaný skot potravu vhodnou pro jeho stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnil podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin skotu a neodstranil možné nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem, v celém období neposkytl potřebnou péči během a po porodech březího skotu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942, CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, CZ 611208042, CZ 611196042, CZ 624852042, CZ 216811942, CZ 611203042, CZ 230604942, CZ 624847042, CZ 624844042, CZ 172108942, CZ 216930942, CZ 230607942, CZ 201135942, CZ 232979941, CZ 216907942, CZ 167214942, DE 938998550, CZ 139036942, CZ 611307042, DE 001302309987, CZ 611207042, CZ 216809942, čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezeneých do kafilerie ve dnech 29. a 30. 3. 2021 a sedmi kusů neoznačených telat svezeneých do kafilerie ve dnech 3 a 4. 1. 2022, tedy celkem nejméně v 69 případech, došlo k jejich úhynu,

2) obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

jako jediný jednatel společnosti EKOCHOV CMN spol. s r.o., IČ: 61537098, sídlem [adresa], s předmětem podnikání, „živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tahu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, poté, co v srpnu 2020 ustanovil ředitelem společnosti EKOCHOV CMN, odpovědným za záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, [jméno] [příjmení], [datum narození], se dále o chov zvířat dostatečně nezajímal a ve vztahu k [jméno] [příjmení] nevyvíjel žádnou kontrolní činnost, v důsledku čehož dopustil, že nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 byl chovaný skot vystaven nepřiměřenému utrpení, souvisejícím s tím, že mu nejméně v době, kdy byl skot v zimovišti, nebyl zajištěn dostatečný přístup ke krmivu a tekutinám, že v celém období nemocným jedincům nebyla poskytována odpovídající veterinární péče, že skotu nebyla poskytována ani běžná ošetrovatelská péče po porodu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata

vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942, CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, CZ 611208042, CZ 611196042, CZ 624852042, CZ 216811942, CZ 611203042, CZ 230604942, CZ 624847042, CZ 624844042, CZ 172108942, CZ 216930942, CZ 230607942, CZ 201135942, CZ 232979941, CZ 216907942, CZ 167214942, DE 938998550, CZ 139036942, CZ 611307042, DE 001302309987, CZ 611207042, CZ 216809942, čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezeneých do kafilerie ve dnech 29. a 30. 3. 2021 a sedmi kusů neoznačených telat svezeneých do kafilerie ve dnech 3 a 4. 1. 2022, tedy celkem nejméně v 69 případech, došlo k jejich úhynu,

3) obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN spol. s r. o.

prostřednictvím [jméno] [příjmení], [datum narození], ředitele společnosti EKOCHOV CMN, odpovědného za záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, s předmětem podnikání, živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tahu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 ač byla na hospodářství Kamenné, 431 84 Měděnec, vedeném Ministerstvem zemědělství v ústřední evidenci zvířat s chovem skotu pod č. CZ 42002569, v majetku spol. EKOCHOV CMN, povinna zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám skotu, tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky, rozhodla o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu patřícího společnosti EKOCHOV CMN, které chovala na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu stovky kusů skotu patřícího jí v tak velkých a neuspořádaných skupinách, ve kterých skot nejméně v době, kdy byl v zimovišti, nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nejméně v době, kdy byl skot v zimovišti, nezajistila pro chovaný skot potravu vhodnou pro jeho stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnila podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin skotu a neodstranila možné nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem a v celém období neposkytla potřebnou péči během a po porodech březího skotu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942, CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, CZ 611208042, CZ 611196042, CZ 624852042, CZ 216811942, CZ 611203042, CZ 230604942,

CZ 624847042, CZ 624844042, CZ 172108942, CZ 216930942, CZ 230607942, CZ 201135942, CZ 232979941, CZ 216907942, CZ 167214942, DE 938998550, CZ 139036942, CZ 611307042, DE 001302309987, CZ 611207042, CZ 216809942, čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezených do kafilerie ve dnech 29. a 30. 3. 2021 a sedmi kusů neoznačených telat svezených do kafilerie ve dnech 3 a 4. 1. 2022, tedy celkem nejméně v 69 případech, došlo k jejich úhynu,

tedy

obžalovaný [jméno] [příjmení]

choval zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožoval jejich život nebo jim způsoboval značné útrapy, tímto jednáním způsobil smrt většímu počtu zvířat,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

z hrubé nedbalosti zanedbal potřebnou péči o zvíře, které vlastní, a způsobil tím trvalé následky na zdraví a smrt většímu počtu zvířat,

obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN

chovala zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožovala jejich život nebo jim způsobovala značné útrapy, tímto jednáním způsobil smrt většímu počtu zvířat,

čímž spáchali

obžalovaný [jméno] [příjmení]

zvláště závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN

zvláště závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za použití § 7 a § 8 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, a

odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 74a trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu deseti (10) let.

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 303 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání dvou (2) let.

obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN spol. s r. o.

podle § 302a odst. 4 a § 68 odst. 1, 3, 4 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2025, k peněžitému trestu 100 denních sazeb po 20 000 Kč, tj. 2 000 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen krajský soud) rozhodl, že obžalovaní jsou vinní skutkem, že

obžalovaný [jméno] [příjmení],

ředitel společnosti EKOCHOV CMN spol. s r. o., IČ: 61537098, sídlem Poděbradova č. p. 1163, 430 01 Chomutov (dále jen, EKOCHOV CMN“), s předmětem podnikání, „živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tabu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, odpovědný za veškeré záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021, ač byl na hospodářství Kamenné, 431 84 Měděnec (dále též jen, „hospodářství“ „hospodářství Kamenné“), vedeném Ministerstvem zemědělství v ústřední evidenci zvířat s chovem skotu pod č. CZ 42002569, v majetku spol. EKOCHOV CMN, povinen zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám skotu, tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky, rozhodl o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu patřícího společnosti EKOCHOV CMN, které choval na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu v tak velkých a neuspořádaných skupinách, ve kterých skot nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nezajistil pro chovaný skot potravu vhodnou pro jejich stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnil podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin skotu a možné nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem a neposkytl potřebnou péči během a po porodech březího skotu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942, CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, a čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezných do kafilerie ve dnech 29. - 30. 3. 2021, tedy celkem nejméně ve 41 případech, došlo k jejich úhynu,

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení],

jako jediný jednatel společnosti EKOCHOV CMN spol. s r. o., IČ: 61537098, sídlem Poděbradova č. p. 1163, 430 01 Chomutov, s předmětem podnikání, „živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tabu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, poté, co v srpnu 2020 ustanovil ředitelem společnosti EKOCHOV CMN, odpovědným za veškeré záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, [jméno] [příjmení], [datum narození], se dále o chov zvířat dostatečně nezajímal a ve vztahu k [jméno] [příjmení] nevyvíjel žádnou kontrolní činnost, v důsledku čehož dopustil, že nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 byl chovaný skot vystaven nepřiměřenému utrpení, souvisejícím s tím, že mu nebyl zajištěn dostatečný přístup ke krmivu a tekutinám, že nemocným jedincům nebyla poskytována odpovídající veterinární péče, že skotu nebyla poskytována ani běžná ošetrovatelská péče po porodu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942,

CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, a čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezonych do kafilerie ve dnech 29. - 30. 3. 2021, tedy celkem nejméně ve 41 případech, došlo k jejich úhynu,

obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN spol. s r. o.

prostřednictvím [jméno] [příjmení], [datum narození], ředitele společnosti EKOCHOV CMN, odpovědného za veškeré záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, s předmětem podnikání, živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tabu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“, nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 ač byla na hospodářství Kamenné, 431 84 Měděnec, vedeném Ministerstvem zemědělství v ústřední evidenci zvířat s chovem skotu pod č. CZ 42002569, v majetku spol. EKOCHOV CMN, povinna zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám skotu, tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky, rozhodla o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu patřícího společnosti EKOCHOV CMN, které chovala na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu stovky kusů skotu patřícího jí v tak velkých a neuspořádaných skupinách, ve kterých skot nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nezajistila pro chovaný skot potravu vhodnou pro jejich stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnila podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin skotu a možné nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem a neposkytla potřebnou péči během a po porodech březího skotu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto nejméně u zvířat označených štítky č. CZ 1836 1994, CZ 289325932, CZ 261249932, CZ 201121942, CZ 201093942, CZ 201068942, CZ 191279942, CZ 183660942, CZ 176003942, CZ 175983942, CZ 167211942, CZ 161246942, CZ 159555942, CZ 154874942, CZ 152010942, CZ 121990942, CZ 172162942, CZ 611206042, CZ 216941942, CZ 216874942, CZ 216976942, CZ 611338042, CZ 606458042, CZ 131298941 CZ 611358042, CZ 103832303, DE 001302309975, CZ 216933942, CZ 150387942, CZ 799687031, CZ 199329942, CZ 216994942, CZ 141653941, CZ 624848042, CZ 611211042, CZ 611209042, CZ 611217042, a čtyř kusů zvířat bez štítků s číslem, svezonych do kafilerie ve dnech 29. - 30. 3. 2021, tedy celkem nejméně ve 41 případech, došlo k jejich úhynu.

2. Krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný [jméno] [příjmení] choval zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožoval jejich život nebo jim způsoboval značné útrapy, tímto jednáním způsobil smrt většímu počtu zvířat, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] z hrubé nedbalosti zanedbal potřebnou péči o zvíře, které vlastní, a způsobil tím trvalé následky na zdraví a smrt většímu počtu zvířat a obžalovaná právnická osoba EKOCHOV CMN spol. s r.o. (dále jen, „Ekochov“) chovala zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožovala jejich život nebo jim způsobovala značné útrapy, tímto jednáním způsobila smrt většímu počtu zvířat. Jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, jednání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] jako přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a jednání obžalované právnické osoby Ekochov jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za použití § 7 a 8 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) zákona

č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen, t. o. p. o.“).

3. Obžalovanému [jméno] [příjmení] uložil podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti let a devíti měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 74a trestního zákoníku dále obžalovanému uložil trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu deseti roků. Obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] uložil podle § 303 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let. Obžalované právnické osobě Ekochoh uložil podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku a podle § 18 t. o. p. o. peněžitý trest 225 denních sazeb po 20 000 Kč, tj. celkem 4 500 000 Kč.

4. Proti citovanému rozsudku podali všichni obžalovaní v zákonné lhůtě odvolání, která byla odůvodněna jejich obhájci. Odvolání v neprospěch obžalovaných proti všem výrokům napadeného rozsudku podal i státní zástupce.

5. Obžalovaný [jméno] [příjmení] odvolání zaměřil proti výroku o vině i výroku o trestu. Obecně namítl, že napadený rozsudek vykazuje závažné vady, které jsou důvodem pro jeho zrušení. Odůvodnění výroku o vině považuje za nepřezkoumatelné, za vadný označil také procesní postup krajského soudu předcházející vydání napadeného rozsudku. Poukázal na to, že odůvodnění napadeného rozsudku je s drobnými změnami kopií původního, zrušeného rozsudku. Krajský soud podle obžalovaného nerespektoval závazné pokyny odvolacího soudu, postupoval v rozporu se zásadou in dubio pro reo a v rozporu se zásadou zákazu reformationis in peius, kterou byl po zrušení původního rozsudku vázán.

6. Připomněl, že odvolací soud ve zrušujícím usnesení krajskému soudu vytkl, že skutková zjištění, která krajský soud pojal do svého předchozího rozsudku, byla neúplná a nejednoznačná a v odůvodnění rozsudku se krajský soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Odvolací soud měl pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, proto dospěl k závěru, že bude potřeba některé důkazy zopakovat a opatřit důkazy další. Uložil krajskému soudu, aby doplnil dokazování v intencích pokynů obsažených v odůvodnění zrušujícího usnesení.

7. Krajský soud ale podle obžalovaného dokazování v požadované míře nedoplňl a pokynům odvolacího soudu vyhověl jen, pro forma“. V rozporu s výslovným pokynem neprovedl žádné dokazování za účelem zjištění, jakým konkrétním jednáním či rozhodnutím obžalovaných byl nevhodný stav (resp. nevhodné podmínky ve smyslu § 302a odst. 1 trestního zákoníku), nastolen. Nezjistoval, kdo rozhodnutí o sloučení stád přijal a současně nepostupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo, jak mu bylo uloženo odvolacím soudem.

8. Obžalovaný upozornil, že krajský soud doplnil popis skutku tak, že právě obžalovaný, rozhodl o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu“, ačkoli tato skutková zjištění, která jsou určující pro naplnění znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu, nečinil předmětem dokazování a doplnění skutku v neprospěch obžalovaného žádným způsobem neodůvodnil. V odůvodnění napadeného rozsudku pouze zcela obecně konstatoval, že, Z provedených důkazů, které z odborného pohledu byly rovněž posouzeny znaleckým ústavem, jednoznačně plyne závěr o tom, že zcela zásadním aspektem v projednávané věci bylo spojení stád a jeho umístění toliko do omezených prostor hospodářství na [obec]. Toto rozhodnutí prokazatelně učinil obžalovaný [jméno] [příjmení], toto jeho rozhodnutí bylo realizováno výlučně za doby jeho ředitelování ve společnosti, a toto jeho rozhodnutí bylo jako první počín novou zodpovědnou osobou ve společnosti s okamžitou platností zrušeno, čímž fakticky došlo k zahájení ozdravného procesu chovaného skotu“, a že, to byla jeho idea pospojovat stáda a tyto držet v nevhodných podmínkách po dlouhou dobu“, aniž by, třeba na jiném místě odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil, z čeho tento závěr dovozuje. V té souvislosti obžalovaný

poukázal na ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, které podle jeho názoru krajský soud nerespektoval, což činí napadený rozsudek nepřezkoumatelným.

9. Obžalovaný zmínil, že odvolací soud poukázal na rozpor mezi tvrzeními obou obžalovaných ohledně toho, kdo rozhodnutí o sloučení stád přijal, a krajskému soudu uložil, aby se tímto rozporem zabýval a aby pro případ, že by nebylo možné bez důvodných pochybností uzavřít, kdo rozhodnutí o sloučení stád přijal, rozhodl v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Krajský soud ale tento pokyn zcela ignoroval.

10. Poukázal též na zásadu zákazu *reformationis in peius* a konstatoval, že krajský soud se nutnosti řešit tuto problematiku pokusil vyhnout tím, že dokazování ohledně toho, kdo rozhodl o sloučení stád a snížení kvality krmiva, v rozporu s pokynem odvolacího soudu, vůbec neprováděl, a skutkovou větu bez jakéhokoli odůvodnění doplnil v neprospěch obžalovaného. Na základě dosud neúplně a nejednoznačně zjištěného skutkového stavu ho znovu uznal vinným spácháním žalovaného trestného činu. Takový postup obžalovaný nepovažuje za souladný s právem na spravedlivý proces.

11. Za vadný považuje i výrok o uloženém trestu. Snížení dříve uloženého trestu o pouhé tři měsíce za situace, kdy oproti původnímu odsuzujícímu rozsudku došlo ke zúžení období páchané trestné činnosti ze 17 měsíců na 12 měsíců a počtu skotu, jehož úmrtí je dáváno do příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných, z 346 na 41, hodnotí jako naprosto nedostatečné. Uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný a nekorespondující se změnami ve výroku o vině.

12. Odůvodnění výroku o trestu podle obžalovaného svědčí o nerespektování zásady *in dubio pro reo*. Krajský soud odmítl, že by změny ve výroku o vině znamenaly snížení rozsahu spáchané trestné činnosti, což je podle obžalovaného absurdní. Obžalovaný citoval z odstavce 111 odůvodnění napadeného rozsudku, že ve výroku o vině je uvedeno pouze minimální množství zvířat, které jednoznačně lze vztáhnout k deliktnímu jednání obžalovaných a být ve zbytku nelze vyloučit ani uhynutí v důsledku stáří, nemoci nesouvisějící se špatným zacházením obžalovaných o zvířata, nebo i jiné příčiny skonu zvířat, nejedná se o žádné snížení rozsahu spáchané trestné činnosti. Podle názoru obžalovaného zúžení období páchaní trestné činnosti a snížení následku trestného činu, který je pachateli přičitatelný, zcela jednoznačně znamená snížení rozsahu spáchané trestné činnosti oproti předchozímu rozsudku, a mělo by být promítnuto do výroku o trestu.

13. Obžalovaný namítl, že trest odnětí svobody mu byl uložen v rozporu se zásadou *in dubio pro reo* a je nepřiměřeně přísný, nezohledňující okolnosti případu. Zopakoval, že neadekvátně přísnou se mu jeví již samotná trestní sazba trestu podle § 302a trestního zákoníku. Nepřiměřeně přísným je také trest šesti let a devíti měsíců uložený napadeným rozsudkem. Krajský soud podle obžalovaného nezohlednil jeho postoj v průběhu trestního řízení. Opakovaně projevovanou lítost odmítl bez jakéhokoli bližšího odůvodnění, nezohlednil jeho osobní poměry, špatný zdravotní stav (diabetes mellitus druhého typu s periferními oběhovými komplikacemi, nemoc jater), ani možnost jeho nápravy, která je vysoká. Vzhledem ke zdravotnímu stavu se obžalovanému jeví uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody jako krajně nevhodné.

14. Navrhl, aby odvolací soud ohledně něho napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Pro případ, že by nebyly shledány důvody pro zrušení rozsudku v plném rozsahu, alternativně navrhl, aby mu odvolací soud uložil trest podmíněný, příp. při samé spodní hranici trestní sazby.

15. Ve veřejném zasedání o odvolání obhájkyň obžalovaného doplnila, že ve shodě se státním zástupcem považuje napadený rozsudek za vadný, protože pokud krajský soud považoval za prokázané, že nedošlo k dalším úhynům skotu, resp. že úhyny by neměly být přičítány obžalovanému, měl v této části obžalovaného obžaloby zprostit. Nesouhlasila s právním názorem

krajského soudu, že se jednalo pouze o změnu popisu skutku. Celá obžaloba, tak jak byla podána, nebyla vyčerpána.

16. Uvedla, že v řízení bylo prokázáno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] svoji činnost pro společnost E ukončil v listopadu roku 2021. Kontrolních dnů, které proběhly v roce 2022, se účastnil pouze na základě žádosti obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], který jej tam poslal, ačkoliv v té době již měl nového odborníka, svědka [jméno] [příjmení]. Zdůraznila, že pracovní činnost obžalovaného [jméno] [příjmení] probíhala v rozsahu 20 hodin měsíčně, což je rozsah práce, který nemůže zahrnovat kompletní vedení celé společnosti a odpovědnost úplně za všechno, ba naopak, jednalo se spíše o činnost administrativní. Jen obtížně lze podle obhájkyne uvěřit všem svědkům, že by nikdy obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] neinformovali, nemluvili by s ním, nestěžovali si. Připomněla, že k tomu byl navržen výslech starostky obce Měděnec, která by měla potvrdit, jaký obsah informací, vědomostí a znalostí měl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] o farmě. Poukázala na to, že podle pokynu odvolacího soudu bylo provedeno dokazování stran toho, jakým způsobem byla společnost informována o kontrolách a sankcích. Dokumenty byly zasílány do datové schránky, zprávy a maily jsou založeny ve spise. Připomněla, že šlo o extenzivní chov v přírodních podmínkách, kdy vliv přírody mnohdy nelze odhadnout dopředu. V tomto směru souhlasila s obhajobou obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], že je chybou, že se znalec nebyl na farmě nikdy podívat a nezohlednil specifika chovu. Znalec tvrdil, že má zkušenosti, ovšem tyto zkušenosti byly z jiných zemí, s jinými podmínkami, pouze s obdobným způsobem chovu. Odkázala také na výpověď svědka [jméno] [příjmení], který zdůraznil, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] věděl, resp. měl povědomí o tom, že je v chovu něco špatně.

17. Ve veřejném zasedání konaném dne 19. 3. 2026 po doplnění dokazování obhájkyne nad rámec předchozí argumentace dodala, že obžalovaný nastoupil do společnosti E poté, co již byla provedena veškerá příprava krmných dávek shromážděných na zimu a mohl pouze případně rozhodovat o tom, které balíky sena se odvezou. Za jejich kvalitu neodpovídal, neodpovídal ani za jejich objednávání, ani za přípravu kvality krmné dávky. Je proto otázkou, kterými konkrétními úkony měl zapříčinit nevhodnost chovu, kterých konkrétních zanedbání se dopustil, které konkrétní věci neuvedl, neprovedl, nezprovoznil, nezajistil. Nic z toho nebylo prokázáno. Zopakovala námitku, že se znalec nebyl podívat na zimoviště, nebyl v areálu. Připustila, že aktuálně je složitý objekt procházet a dovozovat něco, co se odehrálo v roce 2021. Doplnila, že nikdy nebylo spočítáno, zda evidované počty dobytka odpovídají reálným. Ani po doplněném dokazování podle mínění obhájkyne nelze jednoznačně konstatovat, kterými nevhodnými, neúplnými, nesprávnými postupy a kroky jednotlivých osob v rámci provozu společnosti E došlo nebo mohlo dojít k nevhodnému chovu. Má-li odvolací soud za to, že skutečně jednotliví obžalovaní měli nějaký podíl na úmrtí konkrétních jednotlivých kusů zvířat, měli by být oba postihováni maximálně za zanedbání péče z nedbalosti. Navrhla, aby odvolací soud zrušil rozsudek krajského soudu a pokud by obžalovaného nezprostil obžaloby, aby jej uznal odpovědným za zanedbání péče o zvíře z nedbalosti.

18. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] v odůvodnění odvolání obecně vysvětlil, že napadá rozsudek ve výroku o vině a trestu a citoval ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) až e) trestního řádu. Vyjádřil přesvědčení, že napadený rozsudek je z hlediska hmotného i procesního práva nezákonný. Zásadní vady, pro které by měl být rozsudek zrušen, shledává zejména pro pochybnosti o správnosti závěrů o chovu dobytka v nevhodných podmínkách na hospodářství [obec] z důvodu, že měl zanedbat potřebnou péči o zvířata. Je toho názoru, že u něho nelze shledat vědomou hrubou nedbalost a že uložený trest je nepřiměřeně přísný.

19. Z popisu skutku ve výroku napadeného rozsudku citoval, která zvířata měla v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 uhynout. Z odůvodnění rozsudku pak citoval vysvětlení krajského soudu, že, v upraveném popisu skutku je nově konstatováno uhynutí 41 kusů dobytka, jedná se však pouze o minimální množství, které jednoznačně lze vztáhnout k deliktnímu jednání

obžalovaných. Nejedná se o žádné snížení rozsahu spáchané trestné činnosti, soud nepolemizuje s údajem obžaloby o úmrtí několika stovek krav, nadále tento údaj považuje za objektivně zjištěný, avšak v daném směru provedené dokazování není dostatečným podkladem pro výrok o tom, že smrt všech těchto krav byla zaviněna obžalovanými. To ale jen proto, že pitváno bylo právě jen 41 kusů uhynulého dobytka, zatímco ve zbytku nelze vyloučit ani uhynutí v důsledku stáří, nemoci nesouvisející se špatným zacházením obžalovaných o zvířata, nebo i jiné příčiny skonu zvířat“ (odstavec 110 odůvodnění napadeného rozsudku).

20. Krajský soud tedy podle obžalovaného dospěl k prokázanému závěru, že obžalovanému je možné klást za vinu pouze smrt 41 kusů dobytka. Obžalovaný upřesnil, že dle závěrů krajského soudu došlo v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 k úhynu 20 zvířat v březnu 2021, 1 zvířete v květnu 2021, 1 zvířete v srpnu 2021, 1 zvířete v září 2021, 2 zvířat v říjnu 2021, 4 zvířat v listopadu 2021 a 16 zvířat v prosinci 2021, přičemž chovanému skotu nebyl podle závěru krajského soudu zajištěn dostatečný přístup ke krmivu a tekutinám, nemocným jedincům nebyla poskytována odpovídající veterinární péče a skotu nebyla poskytována ani běžná ošetrovatelská péče po porodu.

21. Podle mínění obžalovaného je ale nutno jeho tvrzené opomenutí, tedy zavinění, posuzovat pouze ve vztahu k uvedeným relevantním skutkovým zjištěním, tedy k 41 kusům uhynulého dobytka v období března a května 2021 a dále v období srpna až prosince 2021. Stejně je nutno posuzovat také tvrzené vědomí obžalovaného o zanedbání potřebné péče o zvířata a tvrzenou hrubou nedbalost.

22. Znovu namítl nesprávné hodnocení podmínek chovu skotu na hospodářství Kamenné v období od 1. 1. 2021 do 10. 5. 2022, vycházející ze znaleckého posudku České zemědělské univerzity v Praze, Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Znalec zkoumal podmínky na hospodářství pouze ve vztahu k prostorám stáje a bývalé silážní jámy a pominul, že dobytek měl k dispozici rovněž pozemky, jež obžalovaný specifikoval. Pominul též, že dobytek byl každý rok ve druhé polovině dubna vyhnán na pastvu mimo areál a vracel se až koncem listopadu nebo začátkem prosince. Znalec tvrdil, že k 31. 5. 2021 bylo na daném místě hraniční množství dobytka, od tohoto data se situace zlepšovala až do 10. 5. 2022, kdy byly prostory pro 169 ks zvířat podle znalce dostatečné. Z toho podle obžalovaného vyplývá, že stav od 31. 5. 2021 do 10. 5. 2022 je možné označit za dostatečný. Navíc zvířata byla většinu období na pastvě mimo areál.

23. Znalci také vytkl, že neposuzoval kvalitu krmení od 1. 1. 2021 do 10. 5. 2022, resp. ani nemohl, protože žádné takové informace neměl. Vycházel z kontrolních protokolů a z pitevních zpráv, přičemž v období od června 2021 do listopadu 2021 a od února 2022 do května 2022 nebyla pitvána žádná zvířata nebo pouze minimum, přičemž uhynulá zvířata nepocházela pouze z hospodářství [obec]. Znalec tedy nezohlednil, že zvířata byla část roku na pastvě. Pracoval přitom s předpokladem, že jak v roce 2021, tak v roce 2022, byly k dispozici zásoby objemných krmiv správného krmení. Pravidelnost krmení a kvalitu krmné dávky tedy posuzoval pouze podle pitevních zpráv. Ve vztahu k napájení dobytka znalec pominul, že zvířata byla větší část roku na pastvě a k vanám ve stáji a v bývalé silážní jámě nechodila. Dle obžalovaného není ani jasné, od kdy bylo podle znalce napájení již dostačující a proč hodnotil možnosti dopouštění vody a frekvenci čištění, když nic takového nezjišťoval a na místě samém nikdy nebyl.

24. Obžalovaný poukázal i na to, že znalec připustil, že není zapotřebí pevné budovy, postačí závětrí bývalé silážní jámy. Znalec pouze konstatoval požadavky na podestýlku dobytka, ale bez hodnocení na místě. Podle znalce optimální chovatelsky správný počet zvířat v prostorách a technických podmínkách hospodářství [obec] odpovídal cca počtu 100 - 200 chovaných krav bez tržní produkce mléka, ale zjevně se přitom znalec zabýval pouze plochou stáje. Což plyne z jeho argumentace, že plocha stáje 1600 m² odpovídá plochou cca 200 kusům dospělých zvířat a navazujícímu počtu zvířat mladších kategorií. Znalec tedy připustil i možnost chovu dalších zvířat

navazujících kategorií. Na místě mohlo být chováno více než 200 kusů dobytka, ale zvířata navazujících kategorií nijak nezkoumal. Ani to, že zvířata měla k dispozici také prostor bývalé silážní jámy a další pozemky.

25. Obžalovaný upozornil, že podle obsahu znaleckého posudku znalec vycházel při hodnocení počtů dobytka na hospodářství v období od 1. 1. 2021 do 10. 5. 2022 z Excel tabulky, ale ta není součástí trestního spisu, tyto a související závěry tak jsou nepřezkoumatelné. Podle obžalovaného proto není možné dospět k závěru o chovu zvířat v nevhodných podmínkách. Jako nepřezkoumatelné a nesprávné hodnotí i závěry o počtu úhynů dobytka na hospodářství Kamenné, protože stáda sice byla spojena, ale další dobytek stále zůstával také na ostatních hospodářstvích. Proto nelze míchat úhyny dobytka z jednotlivých hospodářství.

26. Obžalovaný poukázal i na to, že pouze ve vztahu k uvedeným 41 kusům dobytka mu krajský soud vytýká zanedbání potřebné péče o zvířata na hospodářství [obec]. Z komentáře k trestnímu zákoníku citoval, jakým jednáním zpravidla dochází k naplnění znaku skutkové podstaty trestného činu, jímž byl uznán vinným. Namítl, že z provedeného dokazování nevyplývá, že by zvířatům nezajistil dostatečný přístup ke krmivu a tekutinám, odpovídající veterinární péči nebo poskytování běžné ošetrovatelské péče po porodu. V té souvislosti citoval ze svých výpovědí z hlavního líčení, jakož i z výpovědí svědků [příjmení] [jméno] [příjmení], MVDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zmínil i listinné důkazy.

27. Z odůvodnění napadeného rozsudku citoval i pasáž, podle níž krajský soud vycházel z objektivní skutečnosti týkající se zjištění, že k nadměrnému úhynu skotu chovaného společností E docházelo pouze a jedině v éře, kdy se o tato zvířata z pozice ředitele staral obžalovaný [jméno] [příjmení]. Obžalovaný tedy podle svého mínění zajistil personální, stavební a technické podmínky v rámci hospodářství Kamenné, včetně krmiva a vody, odpovídající veterinární péče i poskytování ošetrovatelské péče po porodu.

28. Zopakoval, že faktickou péčí o dobytek na hospodářství Kamenné zajišťoval výhradně obžalovaný [jméno] [příjmení] jako ředitel, resp. v postavení předáka a zootechnika, jako osoba s odpovídajícími zkušenostmi s vedením farmy s dobytkem určeným na maso. Na podporu tohoto tvrzení citoval z výpovědí obžalovaného [jméno] [příjmení] z přípravného řízení. Obžalovaný sám v rámci chodu hospodářství [obec] zajišťoval výhradně hmotné potřeby pro jeho provoz a péči o dobytek, zatímco vlastní provoz a faktickou péči o zvířata byl povinen zajistit obžalovaný [jméno] [příjmení], včetně distribuce krmiva mezi dobytek, určení konkrétního složení a množství, řádného napájení dobytka, přivolání veterináře a kontrol ostatních pracovníků.

29. Obžalovaný též namítl, že bylo nesprávně shledáno jeho zavinění ve formě vědomé hrubé nedbalosti. Citoval ustanovení § 16 trestního zákoníku a související část komentáře a poukázal na to, že bylo jednoznačně prokázáno, že dobytek hynul v důsledku rozhodnutí, která učinil výhradně obžalovaný [jméno] [příjmení]. Ten se rovněž snažil, aby zaměstnanci s obžalovaným o dění na hospodářství nekomunikovali. Na podporu tohoto tvrzení obžalovaný citoval z výpovědí svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno]. Připomněl také, že problémy s chovem dobytka nastaly až s příchodem obžalovaného [jméno] [příjmení] na hospodářství.

30. Vyjádřil se i k tomu, jak krajský soud hodnotil protokoly o provedených kontrolách. U místního šetření byl pouze dvakrát v květnu 2021, konkrétně ve dnech 4. 5. 2021 a 12. 5. 2021. Při této kontrole nebyly zjištěny žádné nevhodné podmínky chovu, zanedbání péče nebo úhyny zvířat. Pouze u těchto protokolů České plemenářské inspekce jsou přiloženy ověřovací doložky konverze dokumentu obsaženého v datové zprávě, ověření převodu dokumentu z listinné do elektronické podoby, které mohou nepřímo potvrzovat sdělení plemenářské inspekce, že byly zasílány prostřednictvím datové schránky společnosti E. Protokoly o veterinárních kontrolách nesvědčí o jeho přítomnosti během místních šetření, v rámci nichž byla vytýkána nevhodnost

podmínek chovu. Zřejmá není ani jakákoliv indicie, že by o této nevhodnosti byl alespoň telefonicky informován. Protokoly naopak prokazují, že místním šetřením byl přítomen obžalovaný [jméno] [příjmení], jemuž byla vytykána nevhodnost podmínek chovu a nedostatečné poskytování péče nemocnému a zraněnému dobytku. Za účelem umožnění nápravy nedostatků byly obžalovanému [jméno] [příjmení] veterinární kontrolou také předány kontaktní údaje vhodných veterinárních lékařů v okolí, a byl seznámen nejen se stávajícími nedostatky, ale i s prostředky k jejich odstranění. Z dokazování podle obžalovaného nevyplývá, že by ho obžalovaný [jméno] [příjmení] o zjištěných nedostatcích a možnostech jejich nápravy informoval, ani že by podnikl kroky k jejich odstranění. Naopak je zjevné, že obžalovaný [jméno] [příjmení] během místních šetření, při nichž byly zjištěny uvedené nedostatky, opakovaně zapíral, že by se v chovu jakýkoliv zraněný či léčený dobytek nacházel, a to i navzdory skutečnosti, že takový dobytek byl veterinární kontrolou v rámci místních šetření spatřen. To podle obžalovaného potvrzuje, že obžalovaný [jméno] [příjmení] chov dobytka v nevhodných podmínkách zapíral i před obžalovaným.

31. Obžalovaný se vymezil proti závěru krajského soudu k závěru o jeho zavinění ve formě vědomé nedbalosti. Není mu jasné, jak k němu krajský soud dospěl, když v odůvodnění rozsudku uvedl, že pokud by si obžalovaný naopak počínal náležitě opatrně, informace o závadovém stavu na hospodářství by se dozvěděl. Z toho obžalovaný dovozuje, že i podle krajského soudu informace neznal.

32. Jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo podle obžalovaného zjevným excesem v péči o dobytek na hospodářství [obec], a bylo namířeno jak proti společnosti E, tak proti obžalovanému, a proto ho nelze klást k jeho tíži. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se podle obžalovaného dopustil trestné činnosti na úkor společnosti E, zcela mimo její zájem, a také účel a předmět činnosti. Společnost byla jednáním obžalovaného [jméno] [příjmení] poškozena, včetně jejího celkového podnikání, a dokonce celkové existence. Takové jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] se vymyká odpovědnosti obžalovaného i společnosti E.

33. Obsáhlé námitky uplatnil obžalovaný i proti výroku o uloženém trestu, který hodnotí jako nepřiměřeně přísný. Připomněl argumentaci, o kterou krajský soud opřel uložení trestu odnětí svobody na horní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na nejdelší možnou zkušební dobu. Namítl, že byl uznán vinným trestným činem podle § 303 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který byl ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta. Krajský soud tedy nebyl vázán žádnou spodní hranicí sazby trestu odnětí svobody. Měl možnost zvolit i trest kratšího trvání, a to nejen v řádu let. Citoval ustanovení § 81 a 82 trestního zákoníku a namítl, že i dobu trvání podmíněného odkladu měl krajský soud zvolit jinak. Konkrétní okolnosti podle obžalovaného uložený trest neodůvodňují a přístup krajského soudu nereflektuje zásadu individualizace trestní sankce.

34. Obžalovaný připomněl, že krajský soud jako přitěžující okolnost hodnotil, že došlo k mnohonásobnému překročení hranice znaku „většího počtu zvířat“. Namítl, že podle judikatury sice jde o nejméně sedm kusů (viz R 18/2012), avšak podle doplňku znaleckého posudku ze dne 12. 3. 2025 dochází obvykle k úhynu skotu v závislosti na věkové kategorii a užitkovém typu a technologii chovu v nízkých jednotkách procent. Pokud tedy ve stádu dobytka o 500 kusech obvykle dochází k 5% úmrtnosti (u telat to je dokonce úmrtnost 15 %), obvykle uhynie 25 kusů (u telat více), což je více než judikovaný větší počet. Judikatura je zjevně stavěná primárně na úhynech psů a koček v tzv. množnících, ale nepočítá s velkými chovy, jako je např. chov dobytka. Obžalovaný navrhl zohlednit ustanovení § 138 trestního zákoníku, které je v případech určování hranic a hodnot běžně používáno, per analogiam. Poukázal na to, že rozdíl mezi větší škodou 100 000 Kč a obvykle následující značnou škodou 1 000 000 Kč je desetinásobný, zatímco rozdíl mezi 7 zvířaty a 41 zvířaty je přibližně pětinašobný. Z toho dovodil, že trest by měl být ukládán v polovině trestní sazby.

35. Připomněl také, že krajský soud jako přitěžující okolnost zohlednil, že k páčání trestné činnosti docházelo po řadu měsíců. Znovu poukázal na to, ve kterém období byl zjištěn úhyn konkrétního počtu zvířat a namítl, že k páčání trestné činnosti docházelo v období března a května 2021 a dále srpna až prosince 2021, nikoli v celém období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021.

36. Jako rozporné a nesprávné hodnotí obžalovaný i rozhodnutí krajského soudu o délce trvání podmíněného odložení trestu na samé horní hranici zákonem stanoveného rozmezí. Zdůraznil, že krajský soud dospěl ke zjištění, že závadný stav na hospodářství Kamenné trval pouze po dobu působení obžalovaného [jméno] [příjmení] v pozici ředitele, tedy v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021, a že následně došlo k nápravě, která podle doplnění znaleckého posudku ze dne 12. 3. 2025 mohla trvat měsíce i rok, přičemž i ve světle poslední veterinární kontroly je stav hospodaření společnosti, co se týče chovu skotu, uspokojivý a zcela v pořádku. Za poslední rok došlo k úhynu jediného zvířete. V rozporu s tím je podle obžalovaného odůvodnění délky trvání zkušební doby slovy, že obžalovaný bude muset prokázat, že se u něj jednalo o skutečně naprosto mimořádné vybočení z jinak řádně vedeného života, k němuž z jeho strany již nikdy nedojde. V té souvislosti obžalovaný namítl, že již z toho, že společnost E provozuje od roku 1994 je zřejmé, že se jednalo o naprosto mimořádné vybočení z běžného chodu farmy, a také že obžalovaný bezodkladně zjednal nápravu.

37. Obžalovaný také zmínil, že krajský soud zohlednil jako polehčující okolnosti jeho trestní bezúhonnost a zjištěnou sebereflexi, což ale nijak nepromítl do délky zkušební doby. Projevenou lítost naopak považoval pouze za deklarovanou, přes provedenou nápravu a skutečnost, že se jedná o podnikání a živobytí obžalovaného.

38. Obžalovaný citoval znění § 39 trestního zákoníku a v té souvislosti poukázal na své osobní, rodinné a jiné poměry. Zdůraznil, že je v důchodovém věku a jeho zdravotní stav je dlouhodobě neuspokojivý. Již dříve zmínil diagnostikovanou srdeční arytmií, hypertenzi, diabetes mellitus a prodělaný mozkový infarkt. Namítl také, že ani jeho dosavadní způsob života neodůvodňuje uložený trest jako přiměřený. Je bezúhonný a během desítek let podnikání žádnou podobnou událost neřešil. Jednalo se o zcela výjimečnou situaci, způsobenou výlučně excesem obžalovaného [jméno] [příjmení]. Zopakoval také, že se zasadil o efektivní nápravu stavu, přičemž při určování trestu má být přihlédnuto i ke snaze pachatele odstranit škodlivé následky činu. Shrnuje, že krajský soud podle jeho názoru k okolnostem relevantním z pohledu § 39 odst. 1 trestního zákoníku dostatečně nepřihlédl, respektive nedostatečně zohlednil polehčující okolnosti a nesprávně vytknul přitěžující okolnosti.

39. V rámci odůvodnění odvolání se obžalovaný vyjádřil k odvolání, které v jeho neprospěch podal státní zástupce. K námitce státního zástupce, že z napadeného rozsudku nevyplývá, zda krajský soud posoudil jednání obžalovaných za období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 jako pokračující, trvající nebo hromadný trestný čin, a že ve vztahu ke skutku z období od 23. 12. 2021 do 10. 5. 2022 mělo být rozhodnuto o zproštění obžaloby, obžalovaný konstatoval, že pokud odvolací soud dospěje k závěru, že rozsudek trpí takovou vadou, měl by jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k novému rozhodnutí, aby nebylo porušeno právo obžalovaného na dvojinstančnost řízení a řádný opravný prostředek.

40. Nesouhlas projevil obžalovaný s tvrzením státního zástupce, že došlo v období od 22. 12. 2021 do 26. 1. 2022 k úhynu nejméně 28 kusů skotu kvůli nedostatečnému obstarání ze strany obžalovaných, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] ukončil svou činnost ve společnosti E ke konci ledna 2022, kdy jej nahradil [jméno] [příjmení], a obžalovaní tak měli obstarávat chovaná zvířata nejméně do konce ledna 2022. Obžalovaný namítl, že [jméno] [příjmení] uzavřel dohodu o spolupráci se společností E již dne 10. 1. 2022. Obžalovanému nějakou dobu trvalo, než sehnal nového zootechnika, nakonec se domluvil s [jméno] [příjmení], který začal na hospodářství docházet nejprve externě cca jednou týdně. Státní zástupce nezohlednil, o jaká konkrétní zvířata se mělo jednat. Podle obžaloby se jednání týká jen podmínek na hospodářství

Kamenné a nelze proto do hodnocení zahrnovat všechna zvířata svezená k sanaci, bez rozlišení jejich příslušnosti k hospodářství. Příkladem může být jalovice č. 230604942, kterou státní zástupce do svého seznamu zahrnul, ovšem v protokolu Státní veterinární správy ze dne 5. 1. 2022, č. j. SVS/2022/009641, je výslovně uvedeno, že se jedná o jalovici z hospodářství Petlery. Skutečnost, že v prosinci 2021 a lednu 2022 ještě docházelo k úhynům zvířat, sama o sobě dle obžalovaného nesvědčí o nevhodné péči v těchto měsících. V té souvislosti poukázal na závěry doplnku znaleckého posudku ze dne 12. 3. 2025, podle nichž řešení nevhodného stavu může trvat delší dobu, v rádech týdnů až měsíců či dokonce celého roku i déle. Je proto podle obžalovaného fakticky nereálné, aby byl schopen stav dobytka zásadně zlepšit v řádu dnů či několika málo týdnů, navíc v průběhu zimy, nejnáročnějšího období v roce. I přes přijatá opatření nižším jednotkám úhynů na začátku roku 2022 fakticky zabránit nemohl. To potvrzují pitevní nálezy ze dne 29. 12. 2021 až 26. 1. 2022 (resp. 28. 1. 2022), na které státní zástupce odkázal, z nichž je zřejmé, že zvířata uhynula v důsledku dlouhodobých degenerativních změn, které bohužel nebylo možné odvrátit. Jako různé typy chronických nemocí, srůsty orgánů a naplnění až přeplnění žaludků krmivem. Takové komplikace nejsou nárazové a musely vznikat delší dobu, vlivem dřívějšího jednání obžalovaného [jméno] [příjmení].

41. Obžalovaný proto odmítl tvrzení státního zástupce, že i na začátku roku 2022 nebyla zvířatům poskytována dostatečná péče. Právě proto, že ve druhém žalovaném skutku nelze shledat naplnění všech znaků objektivní stránky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, nebylo uvedené období postihováno ani napadeným rozsudkem.

42. K námitce státního zástupce, že nejsou dány důvody pro posouzení jednání obžalovaného jako trestného činu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1, 2 trestního zákoníku, protože musel vědět o špatné situaci na hospodářství Kamenné, obžalovaný zopakoval své stanovisko, že se nedopustil žádného trestného činu, a to ani nedbalostního. Zdůraznil, že v žádném případě nejednal úmyslně, jak dovozuje státní zástupce. Žádná ze skutkových okolností o jeho srozumění, a tedy o jeho nepřímém úmyslu, nesvědčí. Opět zopakoval své tvrzení, že bylo prokázáno, že chovem dobytka byl pověřen obžalovaný [jméno] [příjmení]. Skutečný stav věci obžalovaný nemohl zjistit v důsledku jednání obžalovaného [jméno] [příjmení].

43. Státní zástupce podle obžalovaného mylně vyvozuje, že svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] prokazují opak. Podle interpretace obžalovaného svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že obžalovanému zavolal a informoval jej, nicméně dodal, že byl mezi prvními, kdo toto učinil. Následně byla podle svědkových slov situace aktivně řešena. Bylo to někdy v době, kdy tam obžalovaný [jméno] [příjmení] končil. Ze svědectví [jméno] [příjmení] tedy podle obžalovaného nevyplývá, že by byl obžalovaný o situaci informován dříve. Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] podle obžalovaného vyplývá, že obžalovaný nad touto informací nemávl rukou a aktivně ji s obžalovaným [jméno] [příjmení] řešil. Svědek také uvedl, že v reakci na tuto informaci obžalovaný na hospodářství jezdil, nicméně obžalovaný [jméno] [příjmení] reagoval tak, že zaměstnance posílal pryč za prací, aby s obžalovaným nepřišli do kontaktu. Také uvedl, že na jaře se vypustil dobytek na pastvu, takže byl klid. Dodal, že farma má velký prostor a dobytek je v něm roztroušen, takže nelze poznat například ani to, zda bylo stádo sloučeno dohromady. Zmínil též, že obžalovaného zřejmě obžalovaný [jméno] [příjmení] uchlácholil a že se poté obrátil na zaměstnance s tím, že se do věci nemají míchat. Z toho je podle obžalovaného zřejmé, že nemohl skutečnou podstatu problému zjistit, neboť mu k ní ostatní zaměstnanci nic neřekli a obžalovaný [jméno] [příjmení] své jednání cíleně skrýval. Obžalovaný dodal, že informace od svědka [jméno] [příjmení] datovaná na jaro roku 2021 je v celé věci osamocená, bez konkrétního obsahu, a navíc, že úhyny dobytka na hospodářství [obec] byly v té době až do konce roku 2021 v jednotkách kusů.

44. O srozumění obžalovaného nemohou podle jeho mínění svědčit ani kontroly v květnu 2021, na které se státní zástupce odvolává. Státní zástupce připustil, že tyto kontroly zůstaly bez faktických výsledků. To podle obžalovaného naopak znamená, že při nich žádná relevantní

pochybení nebyla shledána. Obžalovanému není ani zřejmé, na které kontroly státní zástupce odkazuje. Veterinárních kontrol se pravidelně účastnil zejména obžalovaný [jméno] [příjmení], čemuž odpovídá i znění výsledných protokolů. Dílčí účast obžalovaného je v květnu 2021 dokumentována u kontrol [obec] plemenářské inspekce, které však buď nebyly vůbec provedeny nebo se týkaly toliko označování skotu. Podle obžalovaného neexistuje záznam o kontrole, které by se osobně účastnil, z něhož by nepochybně vyplývalo, že byly shledány nedostatky ve stavu chovaného skotu.

45. Nelze proto dospět k závěru, že byl, byť srozuměn, s chovem dobytka na hospodářství Kamenné v nevhodných podmínkách, které jsou navíc sporné a doložené pouze pitevními protokoly k úhynu 41 kusů skotu. Motivací činnosti obžalovaného zcela zjevně byl podnikatelský profit. Nevhodné podmínky chovu a úhyn dobytka, který prodával a na který dostával dotace, mu nic nepřinesly. V takovém případě by museli jednat s obžalovaným [jméno] [příjmení] jako spolupachatelé ve smyslu § 23 trestního zákoníku. Nelze ale shledat jakýkoliv společný úmysl páchat úmyslnou trestnou činnost. Z provedených důkazů je naopak zřejmé, že jak objektivní stránka, tak i naplnění subjektivní stránky se u obou obžalovaných zcela zásadním způsobem odlišují. Z tohoto důvodu je tak nezbytné otázku naplnění příčinné souvislosti mezi jednáním, pakliže existovalo, a následkem, posuzovat u každého z obžalovaných odděleně a bez jakýchkoliv provázaných souvislostí.

46. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 trestního řádu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl ve věci sám tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. a), b) nebo c) trestního řádu, eventuálně aby napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) trestního řádu a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

47. Ve veřejném zasedání o odvolání obhájce obžalovaného zdůraznil, že obžalovaný je slušný člověk, slušný farmář, který se stal obětí toho, že si vybral špatné zaměstnance. Za to přijal odpovědnost. Neměl pro jednání, které mu je kladeno za vinu žádný motiv, bylo by to nelogické. Byla to jeho obživa, farma fungovala bez problémů 30 let. Obhájce farmu viděl, byl tam opakovaně. Jde o vysokohorský areál v nadmořské výšce více než 1000 m a chovaný typ skotu žije převážnou část roku na pastvinách. Je anatomicky vybaven, aby na pastvinách v pohodě prospíval. Znalci znovu vytkl, že na farmě nikdy nebyl. Podle obhájce neobstojí ani argument krajského soudu, že by v daném případě znalec na farmu jel až s odstupem několika let od tvrzené trestné činnosti.

48. Obhájce zmínil, že odvolací soud ve svém zrušovacím rozhodnutí upozornil, že většina vad procesního charakteru, zejména co se týče zjišťování skutkového stavu, byla důsledkem nezvládnutého přípravného řízení, což krajský soud aproboval tím, že obžalobu přijal, nařídil hlavní líčení a začal obžalobu projednávat. Dle obhájce jsou i nadále ve skutkovém stavu rozpory, i stran příčinné souvislosti, které se nepodařilo zcela odstranit.

49. V reakci na vyjádření státní zástupkyně obhájce obžalovaného zdůraznil, že obžalovaný svou odpovědnost přijal. Jde o řešení problému, zda se jedná o odpovědnost osobní nebo odpovědnost podnikatelskou, korporátní nebo naproti tomu o odpovědnost trestní. Obžalovaný se k tomu, co se stalo, přihlásil. Již několik let nese následky, o čemž svědčí mimo jiné uložené sankce. Nesouhlas projevil s tvrzením státní zástupkyně, že není vyloučeno, že se obžalovaný mohl o celé situaci dozvědět i jinak. To lze podle obhájce vyloučit nahlédnutím do mapy, z níž je zřejmé, jak areál chovu vypadá. Proti takovému tvrzení stojí i výpovědi svědků.

50. Obžalovaná právnická osoba Ekochoh předeslala, že odvoláním napadla rozsudek krajského soudu ve výroku o vině a trestu pro vady rozsudku podle 258 odst. 1 písm. b), c), d) a e) trestního řádu. V odůvodnění odvolání proti výroku o vině připomněla, jakým skutkem ji krajský soud uznal vinnou. Citovala, že dle krajského soudu je splněna podmínka přičitatelnosti ve smyslu § 8 odstavec 1, 2 t. o. p. o., neboť v rámci její činnosti a v jejím zájmu jednal jako její ředitel obžalovaný [jméno] [příjmení], který byl oprávněn za právnickou osobu jednat. Subjektivní

stránka trestného činu je podle krajského soudu prokazována nepřímo prostřednictvím zavinění fyzické osoby, která za právnickou osobu jedná, neboť právnická osoba nemá vlastní vůli a navenek ji nemůže sama projevat, a z tohoto důvodu jednání právnické osoby představují ty projevy vůle, které za právnickou osobu činí subjekty uvedené v § 8 t. o. p. o. Podle závěru krajského soudu svým jednáním obžalovaný [jméno] [příjmení] a právnická osoba naplnili znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, neboť chovali zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožovali jejich život a způsobovali jim značné útrapy, a tímto jednáním způsobili smrt většímu počtu zvířat (více než sedmi).

51. Proti těmto závěrům namítla, že nebyly správně hodnoceny nevhodné podmínky chovu zvířat na hospodářství Kamenné. Znalecký posudek České zemědělské univerzity v Praze nesprávně hodnotil prostorové podmínky na hospodářství, nezohlednil skutečný rozsah areálu stáje a bývalé silážní jámy ani skutečnost, že dobytek se nacházel větší část roku mimo areál na pastvě, kvalitu krmení, napájení dobytka a přiměřené množství dobytka na místě. Není ani jasné, z čeho znalec při hodnocení počtů dobytka vycházel, respektive jak informaci ověřil. Za chybná považuje také zjištění o počtech úhynů zvířat na hospodářství Kamenné, úhyny podle obsahu trestního spisu zahrnují i jiná hospodářství, zejména Petlery a Nepomyšl. To je podle právnické osoby v rozporu s obžalobou, respektive obžalovací zásadou, podle níž stíhání před soudem je možné jen na základě obžaloby a pro skutek, pro který bylo sděleno obvinění.

52. To jsou podle právnické osoby zřejmě také důvody, proč krajský soud klade obžalovaným [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za vinu úhyn jen 41 kusů dobytka, které byly podrobeny pitvě, protože jinak není provedené dokazování dostatečným podkladem pro výrok o tom, že smrt všech těchto zvířat byla zaviněna obžalovanými.

53. Obžalovaná právnická osoba připomněla, že jí je tedy kladeno za vinu, že prostřednictvím obžalovaného [jméno] [příjmení] rozhodla o sloučení stád a o snížení kvality krmiva stovkám kusů skotu patřícího společnosti E, které chovala na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu, chovala stovky kusů skotu v tak velkých a neuspořádaných skupinách, že skot nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nezajistila pro chovaný skot potravu vhodnou pro jeho stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnila skotu podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin, nezabránila možným nepříznivým účinkům zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem a neposkytla potřebnou péči během a po porodech březího skotu, v důsledku čehož byla chovaná zvířata vystavována značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí.

54. Právnická osoba upozornila, že z odůvodnění napadeného rozsudku to není zcela jasné, ale podle krajského soudu zřejmě obžalovaný [jméno] [příjmení] spáchal trestný čin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a trestního zákoníku jako ředitel společnosti E v jejím zájmu a v rámci její činnosti, jako jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat (§ 8 odst. 1 písm. a) t. o. p. o.), a zároveň osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost (§ 8 odst. 1 písm. b) t. o. p. o.), což jí přičítá prostřednictvím zavinění obžalovaného [jméno] [příjmení], respektive těch projevů vůle, které za společnost E učinil (§ 8 odst. 2 písm. a) t. o. p. o.).

55. Proti tomu namítla (citací pasáží z komentáře k t. o. p. o.), že znaky jednání v zájmu nebo v rámci činnosti právnické osoby jsou stanoveny alternativně a že protiprávní čin je spáchán v zájmu právnické osoby, má-li z něho právnická osoba buď majetkový prospěch, nebo jakýkoli

imateriální prospěch, či získá-li jakoukoli výhodu. Kromě toho, že krajský soud nezdůvodnil zájem společnosti E, je dle mínění právnické osoby nepochybné, že žádný zájem na trestné činnosti páchané obžalovaným [jméno] [příjmení] mít nemohla. Neměla z něj majetkový prospěch, imateriální prospěch ani jakoukoli výhodu. Dodala, že krajský soud nezdůvodnil ani jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] v rámci činnosti společnosti E.

56. Vzhledem k tomu, že oba zmíněné korektivní znaky jsou stanoveny k vyloučení excesů jednajících osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), je třeba podle právnické osoby tyto znaky vykládat spíše restriktivně, a to i po novele provedené zákonem č. 183/2016 Sb., s přihlédnutím ke smyslu a účelu t. o. p. o. Lze si totiž představit případy, kdy jednající osoba spáchá protiprávní čin sice fakticky jménem právnické osoby nebo v rámci její činnosti, ale takový čin bude spáchán na úkor této právnické osoby, která dokonce může odpovídat i za škodu, tedy bude zároveň poškozenou osobou. V takovém případě není smyslem zákona, aby byla vůči právnické osobě uplatňována trestní odpovědnost, přestože jinak jistě platí obecný princip, že právnická osoba odpovídá za volbu osob oprávněných za ni jednat, jakož i osob, které působí v řídicích a kontrolních orgánech. Při posuzování excesů jednajících osob je podle právnické osoby třeba uplatnit zásadu, že pokud byl čin v zásadě spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor, nelze dovést trestní odpovědnost takto poškozené právnické osoby a bude uplatněna pouze trestní odpovědnost osoby jednající.

57. Právnická osoba proto namítla, že jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] je nepochybně excesem jednající osoby proti jejím zájmům a na její úkor, společnost E byla jednáním obžalovaného [jméno] [příjmení] poškozena, obžalovaný [jméno] [příjmení] jí odpovídá za způsobenou škodu, a právnická osoba je tedy zároveň poškozenou. Proto nelze dovést její trestní odpovědnost.

58. Poukázala i na další pasáž z komentáře, podle níž ze znění § 8 odst. 1 písm. a) a b) t. o. p. o. vyplývá, že tato ustanovení se vzájemně vylučují. Do kategorie osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. b) nespádají osoby, které vykonávají řídicí nebo kontrolní činnost a jsou statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo zástupcem právnické osoby, neboť ty jsou vymezeny v písm. a) § 8 odst. 1 t. o. p. o.

59. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [jméno] [příjmení] fakticky jednal na úkor společnosti E a jeho jednání je excesem jednající osoby, nelze právnické osobě ani přičítat jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] podle § 8 odst. 2 t. o. p. o. V té souvislosti právnická osoba upozornila na rozhodnutí Nejvyššího soudu 8 Tdo 972/2016, z něhož dovozuje, že jí nelze přičítat trestný čin ve smyslu § 8 odst. 2 t. o. p. o., pokud jednající fyzická osoba spáchala protiprávní čin fakticky v rámci činnosti právnické osoby, ale na úkor této právnické osoby. Byla-li právnická osoba zneužita ke spáchání trestného činu fyzickou osobou jednající za ni, není možno dovést spáchání trestného činu i touto právnickou osobou. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podle právnické osoby páchal trestnou činnost na úkor společnosti E, přičemž je zjevné, že šlo o excesivní jednání mimo zájem a předmět činnosti společnosti. Takový záměr společnost nikdy mít nemohla. Obžalovaný [jméno] [příjmení] svým jednáním poškodil zájmy společnosti E, způsobil jí škodu, ohrozil její podnikání, a dokonce její samotnou existenci.

60. V rámci odůvodnění odvolání proti výroku o trestu právnická osoba citovala z odůvodnění napadeného rozsudku. Setrvala na tom, že u ní není možné dovést spáchání posuzované trestné činnosti. Přesto z opatrnosti namítla, že uložený peněžitý trest hodnotí jako zjevně nepřiměřený. Připomněla, že předcházejícím rozsudkem krajského soudu ze dne 23. 11. 2023 jí byl uložen úhrnný peněžitý trest ve výši 5 000 000 Kč, tedy pouze o 500 000 Kč vyšší. Avšak za jednání zahrnující období od 23. 12. 2021 do 10. 5. 2022, spolupachatelství obžalovaného [jméno] [příjmení] a obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], a bez zohlednění uložené správní pokuty a všech rozhodnutí o odebrání dotací.

61. Rozsah trestné činnosti, kterou byla právnická osoba uznána vinnou napadeným rozsudkem, je však užší. I proto, že obžalovanému [jméno] [příjmení] je kladen za vinu úhyn 41 kusů zvířat v období sedmi měsíců (března a května 2021 a dále srpna až prosince 2021). Minimální množství kusů uhynulého skotu naplňující znak,, většího počtu“ tedy byla překročena přibližně pětkrát, nikoliv mnohonásobně.

62. Krajský soud podle právnické osoby dostatečně nezohlednil, že se jednalo, jak sám uvedl, o naprosto mimořádné vybočení od roku 1994, které trvalo pouze omezenou dobu, přičemž začátkem roku 2022 bylo přistoupeno k nápravě. Dostatečně ani nezohlednil, že společnosti byly uloženy pokuty za rok 2021 v celkové výši 185 000 Kč a za rok 2022 ve výši 60 000 Kč, 80 000 Kč a 300 000 Kč, vždy podle veterinárního zákona a zákona o plemenitbě. Právnická osoba poukázala i na listiny dokumentující reakce orgánů státní správy a samosprávy na zjištěnou situaci. Z nich dovodila, že věc byla řešena i v přestupkovém řízení, uloženy byly pokuty v souhrnné výši 1 143 000 Kč, a bylo rozhodnuto o povinnosti vrátit finanční prostředky v souhrnné výši 17 677 758,55 Kč. Právnické osobě tedy byly uloženy sankce v celkové výši 19 445 758 Kč, které je schopna v současné době hradit pouze díky dotacím od majitele společnosti. Nedosahuje takových zisků, aby byla schopna hradit uložený peněžitý trest a vedle toho rozvíjet samotnou podstatu své činnosti, tedy produkovat kvalitní potraviny.

63. V odůvodnění odvolání se právnická osoba vyjádřila i k odvolání státního zástupce. Zmínila, že ve třetím odstavci svého odvolání státní zástupce uvedl, že odvolání podává proti všem výrokům rozsudku, v neprospěch všech obžalovaných. Avšak ve vztahu k právnické osobě konkrétně namítl pouze v odstavcích 3 a 4 svého odvolání nesprávný postup při vyhlášení rozsudku, respektive rozhodnutí nesprávnou formou, protože krajský soud vypustil skutek uvedený v bodě VI obžaloby, avšak s ohledem na § 12 odst. 12 trestního řádu měl v této části právnickou osobu obžaloby zprostit. A dále, že z rozsudku dostatečně jasně nevyplývá, zda soud považoval popsání jednání za pokračující, trvající či hromadný trestný čin a že obžalovaným [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] by měl být kladen za vinu i škodlivý následek v podobě v pitevních protokolech uvedených úhynů 21 kusů zvířat v období od 22. 12. 2021 do 26. 1. 2022, respektive do konce ledna 2022. Jinak státní zástupce žádné námítky v neprospěch právnické osoby nevznášel. Podle právnické osoby proto podané odvolání státního zástupce nelze v tomto rozsahu považovat za podané v neprospěch obžalované právnické osoby.

64. Právnická osoba navrhla, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozhodl tak, že obžalovanou právnickou osobu zproští obžaloby podle § 226 písm. a), b) nebo c) trestního řádu, eventuálně obžalované právnické osobě přiměřeně sníží peněžitý trest.

65. Ve veřejném zasedání o odvolání zmocněnec právnické osoby zdůraznil, že souhlasí s tím, jak se krajský soud vypořádal se zaviněním obžalovaných [jméno] [příjmení] i Ing. [jméno] [příjmení] a že přičetl protiprávní jednání k tíži právnické osoby jen u obžalovaného [jméno] [příjmení], nikoli u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Zopakoval, že nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že obžalovaný [jméno] [příjmení] jednal v zájmu společnosti E a v rámci její činnosti, včetně argumentace na podporu svého stanoviska. Dodal, že společnost utrpěla výraznou škodu v řádu desítek milionů korun nejen v důsledku úhynu chovaného dobytka, ale i v dalších postizích, které byly ukládány jednotlivými správními orgány. Újma se v současné době pohybuje kolem 60 000 000 Kč. Společnost Ekochof kvůli protiprávnímu jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] neobdržela od roku 2021 žádnou dotaci na svoji činnost. Přitom předchozích 20 let fungovala naprosto bezúhonně.

66. Státní zástupce v odůvodnění odvolání avizoval, že směřuje proti všem výrokům rozsudku v neprospěch všech obžalovaných. Citoval, jakým skutkem byli obžalovaní napadeným rozsudkem uznáni vinnými, jak bylo jejich jednání právně kvalifikováno a jaké tresty jim byly uloženy.

67. Za první důvod odvolání považuje nesprávný postup krajského soudu při vyhlášení napadeného rozsudku. Z jeho odůvodnění vyplývá, že krajský soud vzal jako základ prokázaného jednání období od 1. 1. do 22. 12. 2021 (tj. do dne doručení prvního usnesení o zahájení trestního stíhání obviněným), během kterého došlo k nejméně 41 úhynům skotu, které lze jednoznačně vztáhnout k deliktárnímu jednání obžalovaných. Kvůli pochybnostem o vině obžalovaných ohledně úhynů skotu po 22. 12. 2021 (uvedených v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] v bodu II výroku obžaloby, v případě obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] v bodu IV výroku obžaloby a v případě obžalované společnosti E v bodu VI obžaloby) vypustil z výroku rozsudku tyto dílčí skutky (úhyny) s tím, že útoky v těchto bodech obžaloby lze považovat za dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu, a proto by nebylo možné o jednom takovém skutku rozhodnout současně zprošťujícím i odsuzujícím výrokem. Tento názor považuje státní zástupce za nesprávný.

68. Citoval ustanovení § 12 odst. 12 trestního řádu, podle něhož se novým skutkem rozumí nové jednání naplňující znaky stejného trestného činu, pokud by předtím nebylo zahájeno trestní stíhání pro tento trestný čin. Vyhlášením rozhodnutím o zahájení trestního stíhání došlo podle státního zástupce k přetržení dosavadního pokračujícího jednání pachatelů, takže v případě dalšího takového jednání po tomto zahájení trestního stíhání již jde o další trestný čin, třeba i opět spáchaný jako pokračující. V případě takového dalšího jednání pachatele jde již o opakování trestného činu, nikoli o součást téhož pokračujícího trestného činu, jak uvádí krajský soud.

69. Podle státního zástupce je tak pochybné, zda krajský soud vůbec rozhodl o části zažalovaného jednání, a je-li krajský soud opačného názoru, pak se tak stalo nesprávným způsobem. Krajskému soudu nic nebránilo samostatně rozhodnout o případném zproštění obžaloby ohledně těchto skutků, jichž se obžalovaní měli dopustit po 22. 12. 2021.

70. Dalším důvodem odvolání je odlišný názor státního zástupce na vinu obžalovaných, než jak ji uznal krajský soud. Byť lze podle státního zástupce přisvědčit názoru krajského soudu, že hlavním pachatelem, který určoval každodenní činnost ve společnosti E, byl tehdejší ředitel, obžalovaný [jméno] [příjmení], nelze souhlasit se zúžením jeho viny krajským soudem oproti obžalobě. Krajský soud uznal obžalovaného [jméno] [příjmení] (a společnost E) vinným trestným činem chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, 4 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] uznal vinným trestným činem zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se měli dopustit v období od 1. 1. do 22. 12. 2021. Z rozsudku však podle státního zástupce dostatečně jasně nevyplývá, zda krajský soud považoval toto jednání za pokračující, trvající či hromadný trestný čin. Toliko v odstavci 110 odůvodnění rozsudku je zmínka o pokračování, a to ve vztahu k bodům č. II, IV a VI obžaloby.

71. Krajský soud časově vymezil spáchanou trestnou činnost daty 1. 1. až 22. 12. 2021. To však podle státního zástupce neodpovídá dokazování. Pokud lze po doplněném dokazování učinit závěr, že obžalovaný [jméno] [příjmení] fakticky ukončil svoji činnost ve společnosti E koncem ledna 2022 a od února jej nahradil svědek [jméno] [příjmení], považuje státní zástupce za nepochybné, že nejméně do konce ledna 2022 oba obžalovaní, [jméno] [příjmení] i Ing. [jméno] [příjmení], stále plně odpovídali za chovaná zvířata na hospodářství [obec]. Podle státního zástupce není třeba velké představivosti k závěru, že byl tristní způsob, jakým tam hospodařili a starali se o chovaná zvířata, včetně z toho plynoucích škodlivých následků, které byly zjištěny protokoly KVSU ze dne 29. 12. 2021, č. j. SVS/2022/008251, ze dne 5. 1. 2022, č. j. SVS/2022/009641, ze dne 7. 1. 2022, č. j. SVS/2022/009678, ze dne 12. 1. 2022, č. j. SVS/2022/010589 a ze dne 19. 1. 2022, č. j. SVS/2022/028753, jejichž obsah státní zástupce citoval.

72. Konstatoval, že tato fakta objektivně dokládají péči obžalovaných a jimi zapříčiněný škodlivý následek, tedy úhyn nejméně 28 kusů skotu kvůli nedostatečnému obstarání ze strany obžalovaných, i v období od 22. 12. 2021 do nejméně 26. 1. 2022, což neodpovídá závěru krajského soudu o údajné nemožnosti přesného určení souvislosti vzniku následku s konkrétním závadovým jednáním obžalovaných. I v případě spíše teoretického předpokladu naprostého zamezení dalším úhynům chovaných zvířat v důsledku činnosti nově angažovaného zootechnika [jméno] [příjmení] od února roku 2022 je podle státního zástupce evidentní, že úhyny z období 22. 12. 2021 nejméně do 26. 1. 2022 stále jdou za všemi obžalovanými, včetně obžalovaného [jméno] [příjmení], o němž svědek [jméno] [příjmení] mimo jiné uvedl, že s ním absolutně nespolečupracoval. Tak se podle státního zástupce nechová člověk údajně se snažící napravit nepříznivý stav.

73. Třetí důvod odvolání se týká zavinění u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] Krajský soud zmírnil právní kvalifikaci jeho jednání. Při zachování totožnosti skutku jej uznal vinným toliko trestným činem zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odst. 1, 2 trestního zákoníku s odůvodněním, že jeho vina spočívala v podstatě pouze v tom, že málo dohlížel na jím povolaného ředitele, obžalovaného [jméno] [příjmení], který si jinak ve firmě dělal prakticky co chtěl.

74. Krajský soud dle státního zástupce nedůvodně benevolentně přisvědčil vývodům obhajoby o dominantní roli obžalovaného [jméno] [příjmení] a neinformování jednatele společnosti, obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Svědci to sice zčásti potvrzují, nicméně krajský soud pominul, že nejméně svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] upozorňovali obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] na špatné nakládání se zvířaty, což mu konkrétně svědek [jméno] [příjmení] řekl již na jaře roku 2021. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] to vzal na vědomí, avšak ve zlepšení situace se to neprojevovalo. Již to, navíc když se obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], účastnil nejméně dvou kontrol ze strany KVSU v květnu 2021 (byť spíše bez faktických výsledků), by muselo podle státního zástupce u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] vyvolat potřebu zjistit příčinu, pokud by skutečně myslel starost o chovaná zvířata vážně. To se však nestalo.

75. Podle státního zástupce nejsou dány důvody pro zmírnění právní kvalifikace u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Naopak, zmíněné důkazy prokazují, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] musel o špatné situaci na hospodářství Kamenné vědět a zavíral-li před tím oči, byť i s přispěním obžalovaného [jméno] [příjmení], byla to jeho špatná volba.

76. Státní zástupce navrhl, aby vrchní soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a vrátil věc krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

77. Ve veřejném zasedání o odvolání přítomná státní zástupkyně doplnila, že posouzení trestného činu jako pokračujícího se jí nejeví přiléhavým. Judikatura k charakteru trestného činu chovu zvířat v nevhodných podmínkách dosud chybí, ale podle znění objektivní stránky trestného činu, „chová větší počet zvířat v nevhodných podmínkách a tím ohrožuje jejich život nebo jim způsobuje značné útrapy“ by se mohlo, obdobně jako např. u trestného činu podle § 171 trestního zákoníku, jednat o trvajícím trestným čin. Pachatel nastolí protiprávní stav, který nějakou dobu udržuje.

78. Dodala také, že v neprospěch obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] svědčí, že jako jednatel společnosti, která byla chovatelem ve smyslu § 3 písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání s povinnostmi podle § 4 odst. 1 zák. č. 166/1999 Sb., veterinární zákon, měl povinnost se zajímat o stav chovu. Na místo chovu se podle svědeckých výpovědí sporadicky dostavoval, a tudíž mohl vidět stav chovu. Krajský soud nepostupoval důsledně při činění závěrů z doplněného dokazování, které nepromítl do svého rozhodnutí. Například v odstavci 73 odůvodnění rozsudku konstatoval, že jsou ve spisu založeny listiny dokumentující aktivitu orgánů státní správy a samosprávy, včetně ukládání pokut, avšak ve vztahu

k obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] z toho nevyvodil žádné důsledky. Přitom z výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] vyplývá, že pokuty v roce 2021 byly uloženy ve výši 185 000 Kč. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] byl také opakovaně přítomen kontrolám plemenářské inspekce v květnu 2021, tedy minimálně v tomto měsíci třikrát navštívil fyzicky areál. Podle státní zástupkyně je tedy současně možné, že se obžalovaný [jméno] [příjmení] pokoušel stav chovu před obžalovaným tajit tím, že o něm neměli zaměstnanci s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] hovořit, to však nevyklučuje, že se obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] dozvěděl o špatném stavu chovu a důsledcích s tím spojených jinak. Krajským soudem nebylo také dostatečně rozvedeno, zda obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] vykonával kontrolní činnost vůči činnostem svěřeným obžalovanému [jméno] [příjmení] a zda jednal s péčí řádného hospodáře.

79. Státní zástupkyně ve veřejném zasedání využila i možnosti vyjádřit se k odůvodnění odvolání obžalovaných. Ve vztahu k odvolací argumentaci obžalovaného [jméno] [příjmení] poukázala na výpovědi svědků shodující se na tom, že rozhodnutí, jak bude dobytek chován, činil obžalovaný [jméno] [příjmení]. K odůvodnění odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] namítla, že pokud by tvrzená lítost a sebereflexe obžalovaného byly skutečné, musel by obžalovaný uznat, že k úhynům skotu docházelo v důsledku objektivně zjištěných nevhodných podmínek chovu. Zdůraznila, že úhyny byly až tím nejhorším projevem nevhodných podmínek chovu, které způsobovaly zvířatům kromě toho dlouhodobé utrpení. K námitkám obžalované právnické osoby Ekochovej uvedla, že se neztotožňuje s tím, že je obžalované právnické osobě oproti obžalobě přičítáno pouze jednání obžalovaného [jméno] [příjmení]. Podle jejího názoru mělo být přičítáno jednání obou obžalovaných, tedy jednatele i ředitele, podle § 8 odst. 1 písm. a), b) odst. 2 písm. a) t. o. p. o. Neztotožnila se se závěrem, že obžalovaní jednali ve prospěch právnické osoby, šlo o trestné činy spáchané v rámci její činnosti. K argumentaci, podle níž by mělo dojít k vyvinění společnosti E, pokud by byl spáchán trestný čin na její úkor (což nebyl), připomněla, že objektem trestného činu chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a trestního zákoníku rozhodně nejsou majetkové zájmy právnické osoby, nýbrž ochrana zvířat před ohrožením jejich života, zdraví a nevhodnými podmínkami chovu. Z tohoto důvodu nelze v projednávané věci uvažovat o vyvinění společnosti a o tom, že by byl trestný čin spáchán na její úkor. Společnosti Ekochovej sice v důsledku spáchání trestného činu vznikly náklady, ale nebyla trestným činem poškozena.

80. Po doplnění dokazování v průběhu odvolacího řízení státní zástupkyně ve veřejném zasedání konaném dne 19. 3. 2026 dodala, že znalecký posudek mapující podmínky chovu skotu se týkal jen období, kdy byl skot v zimovišti. Nejde však o jediný důkaz o podmínkách chovu, existuje řada dalších. Nevhodné podmínky chovu se týkaly též zajišťování veterinární péče. Z listinných důkazů plyne, že k výzvám nebyly předkládány za některá období výkazy o ošetření zvířat, a v těch, jež předloženy byly, nebylo zaznamenáno řádné ošetření řady zvířat, která byla následně pitvána. Poukázala konkrétně na odborné vyjádření z 31. 12. 2021 a obecně na všechna odborná vyjádření, protokoly veterinárního dozoru z kafilérie a protokoly o zkouškách zkrmované senáže, z nichž vyplývala špatná kvalita krmení. To bylo potvrzeno i výpověďmi svědků. Konkrétně zmínila, že z odborného vyjádření vyplývá také porušení § 12 odst. 4 zák. č. 246/1992 Sb. zákona na ochranu zvířat proti týrání, v podobě neposkytování řádné veterinární péče. Například z odborného vyjádření ze dne 31. 12. 2021 plyne, že nebyl doložen žádný záznam o léčebných výkonech u telat. Přitom ve sledovaném období byla svezena do asanačního podniku celkem tři telata, u nichž byla pitvou zjištěna závažná onemocnění. Z odborných vyjádření je zřejmé, že v chovu byla porušována ustanovení zákona na ochranu zvířat proti týrání, takže podmínky chovu byly nevhodné z hlediska neposkytování řádné veterinární péče, jak u telat, tak i u dospělých kusů zvířat, ať už nemocných, vyčerpaných nebo starých. Zvířata byla vystavována nepřiměřenému utrpení.

81. V souvislosti s obdobím po 22. 12. 2021 poukázala státní zástupkyně na protokol o kontrole Státní veterinární správy a na pitevní protokoly, podle nichž lze zvířata svezena do kafilerie po tomto datu rozdělit do tří kategorií. Jednak to byla zvířata, která trpěla nevhodnými podmínkami po dlouhou dobu, byla starší, narodila se před prosincem 2021, a projevovala se u nich vyhublost až kachexie, případně měla podražený růst, čili důsledky nedostatečného krmení. U zvířat byly zjištěny konkrétní problémy včetně chybějícího podkožního tuku i tuku v tělních dutinách, či zánětlivá onemocnění. Další skupinou jsou telata, která se po tomto datu i narodila. Ta uhynula, protože jim nebyla poskytnuta žádná vhodná strava. Minimálně ve vztahu k sedmi telatům tedy trvaly nevhodné podmínky chovu i po datu 22. 12. 2021. Třetí skupinou jsou zvířata uhynulá po dlouhodobém hladovění na následky náhlého naplnění trávicího traktu krmnou dávkou, který na to nebyl zvyklý. Jejich trávicí trakt byl poškozen právě dlouhodobým hladověním. Podle státní zástupkyně to svědčí o existenci nevhodných podmínek chovu i o tom, že z pitevních zpráv vyplývá, že se jednalo nejméně o sedm zvířat, tedy větší počet zvířat.

82. Podle názoru státní zástupkyně žádné podstatné informace nevyplývaly z videozáznamů, které byly ve veřejném zasedání přehrány. Není patrné, kde, kdy a kým byly pořízeny. Těžko mohou prokazovat, že byla zvířata řádně krmena.

83. Z listinných důkazů podle státní zástupkyně plyne, že nevhodné podmínky chovu se netýkaly pouze hospodářství [obec], nedostatky byly opakovaně zjišťovány i na dalších hospodářstvích. Netýkalo se to pouze období, které je žalováno, problémy začaly již v období roku 2020. O tom vypovídal i svědek [příjmení] [příjmení]. Pouze minimální počet zvířat byl odsunován na jatka, zvířata byla de facto ponechávána ve stavu po co nejdelší dobu. Je tedy legitimní otázkou, zda šlo o chov masných plemen na maso nebo chov na získávání dotačních prostředků.

83. Dříve, než Vrchní soud v Praze (dále jen, „vrchní soud“) zaujme stanovisko k podaným odvoláním, považuje za vhodné připomenout, že napadený rozsudek krajského soudu je v pořadí druhým, kterým bylo o obžalobě rozhodnuto. Již dne 23. 11. 2023 krajský soud rozhodl rozsudkem č. j. 49 T 29/2022-2851. Tím uznal všechny obžalované vinnými skutky, jejichž popis se shodoval s popisem skutků v podané obžalobě. Formálně tedy popsal jednání obžalovaných v šesti bodech, přičemž jednání všech obžalovaných posoudil vždy jako spáchané ve spolupachatelství. Stručně řečeno se měli všichni obžalovaní dopustit jednání v rámci činnosti společnosti E, s předmětem podnikání, „živočišná výroba zahrnující chov hospodářských zvířat a jiných zvířat či živočichů za účelem získávání a výroby živočišných produktů, chov hospodářských zvířat k tahu a chov sportovních a dostihových koní“ a dále, „produkce chovných plemenných zvířat a využití jejich genetického materiálu, pokud jde o zvířata uvedená v zaměření živočišné výroby“ tak, že ač byli na hospodářství [obec] povinni zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám skotu tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky, nejméně v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 chovali na výše uvedeném hospodářství za účelem obchodu větší počet kusů skotu (stav k 29. 3. 2021 646 ks) patřícího společnosti E v tak velkých a neuspořádaných skupinách, ve kterých skot nemohl uspokojit své potřeby příjmu potravy a vody nezbytné pro svůj život a zdraví, dále nezajistili pro chovaný skot potravu vhodnou pro jejich stáří a druh, která by byla podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jeho potřeby s přístupem ke krmivu v intervalech vhodných pro jeho fyziologické potřeby, dále neumožnili podle druhu a věkové kategorie uspokojovat potřeby tekutin skotu, neeliminovali možné nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi skotem a neposkytli potřebnou péči během a po porodech březího skotu, přičemž v období od 1. 1. 2021 do 22. 12. 2021 bylo společností E dodáno do asanačního podniku spol. VAPO, spol. s r. o. (dále jen, „VAPO“) celkem 293 ks uhynulého skotu různého stáří, přičemž z rozhodnutí Krajské veterinární správy Ústeckého kraje byla u některých uhynulých kusů provedena pitva. Krajský soud ve výroku rozsudku uvedl konkrétní údaje zjištěné o stavu a příčinách úmrtí pitvaných kusů uhynulých

zvířat. Popis skutku uzavřel konstatováním, že jmenovaní tímto vystavili chovaný skot nepřiměřenému utrpení, jelikož dle výše uvedených pitevních nálezů nezajistili přinejmenším konkrétně uvedeným zvířatům dostatečný přístup ke krmivu a tekutinám, neposkytovali nemocným jedincům odpovídající veterinární péči a neposkytovali běžnou ošetrovatelskou péči po porodu, v důsledku čehož vystavovali chovaná zvířata značnému působení stresových vlivů biologické povahy, protože nebyla-li nemocná, poraněná nebo zvířata po porodu bezodkladně ošetřena, trpěla bolestí, z důvodu slabosti nemohla naplňovat své přirozené potřeby stran krmení a napájení, čímž zvířata trpěla podvýživou a vyhublostí, a proto došlo k jejich úhynu. Toto jednání obžalovaných bylo popsáno ve výrocích I), III) a V) výroku rozsudku. Ve výrocích II), [příjmení] a [příjmení] výroku rozsudku krajský soud popsal formálně shodným způsobem jednání obžalovaných v období od 31. 12. 2021 do 10. 5. 2022, přičemž konstatoval, že ke dni 6. 1. 2022 bylo na farmě chováno 519 ks dobytka a v období od 23. 12. 2021 do 10. 5. 2022 bylo společností E dodáno do asanačního podniku VAPO celkem 53 ks uhynulého skotu různého stáří, z nichž u 39 ks byla provedena pitva. Také ohledně těchto pitvaných zvířat krajský soud ve výroku rozsudku uvedl konkrétní údaje zjištěné o stavu a příčinách úmrtí pitvaných kusů uhynulých zvířat.

84. Takto popsané jednání právně kvalifikoval u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] v bodě I) jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a v bodě II) jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, u obžalovaného [jméno] [příjmení] v bodě III) jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a v bodě [příjmení] jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, u obžalované právnické osoby Ekocho v bodě V) jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, za použití § 7 a 8 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) t. o. p. o. a v bodě [příjmení] jako zvlášť závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, za použití § 7 a 8 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) t. o. p. o.

85. Obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] krajský soud uložil podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalovanému podle § 74a trestního zákoníku uložil trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu deseti roků. Obžalovanému [jméno] [příjmení] krajský soud uložil podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalovanému podle § 74a trestního zákoníku uložil trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu deseti roků. Obžalované právnické osobě Ekocho krajský soud uložil podle § 302a odst. 4 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, úhrnný peněžitý trest 250 denních sazeb po 20 000 Kč, celkem 5 000 000 Kč.

86. Tento rozsudek byl usnesením vrchního soudu ze dne 11. 7. 2024, sp. zn. 1 To 2/2024 podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) trestního řádu k odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a společnosti E zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena krajskému soudu.

87. V odůvodnění usnesení ze dne 11. 7. 2024 se vrchní soud vypořádal s odvolacími námitkami uplatněnými proti rozsudku krajského soudu ze dne 23. 11. 2023, publikoval svá další zjištění a uložil krajskému soudu pokyny pro další průběh řízení. Nyní provede stručnou rekapitulaci.

88. V odstavcích 109 až 111 odůvodnění svého usnesení vrchní soud shrnul vývoj stanovisek obžalovaných v průběhu řízení a konstatoval, že mezi obžalovanými vyvstala kolize, v jejímž důsledku nemohla být jejich obhajoba vykonávána jedním advokátem. Krajskému soudu bylo uloženo, aby situaci v souladu s ustanovením § 37a odst. 2 trestního řádu vyřešil.

89. V odstavci 112 odůvodnění vrchní soud upozornil, že nebyl proveden důkaz výpověďmi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přičemž vysvětlení tohoto postupu nebylo možno vysledovat ani z protokolů o hlavních líčeních ani z odůvodnění rozsudku krajského soudu. Zdůraznil, že nešlo o odvolací námitku. Krajskému soudu uložil, aby v případě, že neshledá v dalším průběhu řízení potřebu vyslechnout některého z uvedených svědků k objasnění okolností, jejichž upřesnění mu bude vrchním soudem uloženo, svůj další postup v tomto směru vysvětlil.

90. V odstavcích 113 a 114 odůvodnění byla pozornost věnována skutkovým zjištěním, která krajský soud pojal do výroku rozsudku, a námitkám vůči nim. Vrchní soud uzavřel, že krajský soud správně a bez pochybností zjistil následek v podobě konkrétního počtu uhynulých zvířat v konkrétním období, jakož i zdravotního stavu pitvaných kusů a příčin úhynu. Správně tedy vyloučil útoky krkavců jako příčinu úhynu skotu.

91. Naproti tomu měl vrchní soud pochybnosti o některých dalších skutkových zjištěních uvedených v obžalobě, a shodně i ve výroku napadeného rozsudku. Především zmínil časové vymezení skutku a v té souvislosti rozdělení skutků u každého z obžalovaných a právnické osoby v důsledku aplikace ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2024, nyní § 12 odst. 12 trestního řádu). Konstatoval, že není pochyb o tom, že všem obžalovaným, včetně právnické osoby, bylo dne 22. 12. 2021 doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro skutek kvalifikovaný podle § 302a odst. 1, 2, 4 písm. b) trestního zákoníku, kterého se tyto subjekty měly dopustit v období od 1. 1. 2021 do 18. 5. 2021. Usnesení o rozšíření trestního stíhání pro stejně kvalifikovaný trestný čin bylo všem doručeno až po dni 9. 5. 2022, který je podle obžaloby i rozsudku ze dne 23. 11. 2023 posledním dnem, kdy měla být trestná činnost páchána. Formálně tedy v souladu s citovaným zákonným ustanovením dnem 22. 12. 2021 skončilo páchání jednoho trestného činu, a pokud v páchání trestné činnosti obžalovaní pokračovali, od 23. 12. 2021 bylo nutno posoudit jejich jednání jako nový skutek.

92. Počínaje odstavcem 115 odůvodnění vrchní soud podrobněji vysvětlil, proč takové formální pojetí nemusí být v projednávané věci namístě. Konstatoval, že nevhodné podmínky chovu skotu i následek v podobě úhynu většího počtu zvířat, byly ve výroku rozsudku krajského soudu popsány a dostatečně specifikovány. Ve výroku rozsudku však postrádal údaj o tom, jakým konkrétním jednáním či rozhodnutím obžalovaných byl takový stav nastolen, kdy se tak stalo a do kdy byl udržován, případně v důsledku jakých okolností či jednání obžalovaných došlo k jeho odeznění a tím ukončení páchání trestné činnosti. [příjmení] údaje byly (stejně jako v obžalobě) uvedeny jen ve vztahu k následkům takto popsaných podmínek chovu. Vrchní soud nepochyboval, že k úhynu dobytka při jeho chovu v nevhodných podmínkách, které byly popsány v tomto konkrétním případě, nedochází bezprostředně po jejich nastolení, nýbrž s určitým časovým odstupem. Upozornil, že to může vést až k závěru, že následky v podobě úhynu zvířat v období, kdy měly být spáchány skutky II), [příjmení] a [příjmení]), nejsou v příčinné souvislosti s žádným konkrétním jednáním obžalovaných, kterého by se dopustili v tomto období, nýbrž s jednáním dřívějším, k němuž mělo dojít již v době před sdělením obvinění pro skutky I), III) a V) výroku rozsudku krajského soudu. Uvedl též, že podle jeho názoru k naplnění uvedených objektivních znaků skutkové podstaty zmíněného trestného činu postačí i pozdější pasivita obžalovaných v tom smyslu, že by si byli vědomi toho, že stav, kdy jsou zvířata chována v nevhodných podmínkách, který způsobili svým jednáním v dřívější době, nadále udržují.

93. V té souvislosti vrchní soud krajskému soudu uložil, aby věnoval této otázce pozornost a pečlivě na základě provedených důkazů vyhodnotil, zda obžalovaní (nebo jen některý z nich) po sdělení obvinění skutečně pokračovali v protiprávním jednání, či zda naopak činili kroky k odstranění stavu, který splňoval znaky chovu zvířat v nevhodných podmínkách. Případně zda se vůbec podíleli na jakémkoli dalším jednání, kterým mohli ovlivnit podmínky chovu zvířat. Za tím účelem bylo krajskému soudu uloženo, aby vyžádal doplněk znaleckého posudku, v němž by znalec zodpověděl otázku, po jaké době chovu skotu v konkrétně zjištěných nevhodných podmínkách dochází k úhynu zvířat, který byl objektivně zjištěn, a jak dlouho po odeznění takových podmínek se ještě takové následky mohou projevovat. Vrchní soud připomněl, že podstatné skutečnosti k tomu, od kdy bylo možno konstatovat, že byl dobytek chován v nevhodných podmínkách, a do kdy tento stav trval, je možno zjistit i z dalších důkazů, především výpovědí obžalovaných, svědků a protokolů o veterinárních kontrolách. Toto doplnění dokazování mělo přispět i k tomu, aby bylo možno reagovat na tvrzení obžalovaného [jméno] [příjmení], že k úhynu dobytka mělo docházet v důsledku nevhodných podmínek jeho chovu v období před jeho nástupem do funkce ředitele, jakož i na tvrzení obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], že úhyn dobytka v období od 23. 12. 2021 je výlučně důsledkem chyb obžalovaného [jméno] [příjmení] při chovu skotu v předchozím období.

94. V odstavci 119 odůvodnění věnoval vrchní soud pozornost popisu skutků [příjmení] a [příjmení] ve výroku rozsudku krajského soudu, v nichž shledal podstatnou vadu, která nebyla výslovně namítána. Šlo o nesrovnalost spočívající v tom, že v bodě [příjmení] výroku rozsudku bylo obžalovanému [jméno] [příjmení] kladeno za vinu spáchání trestného jednání v době od 23. 12. 2021 do 9. 3. 2022, v bodě [příjmení] výroku rozsudku ale bylo společnosti E přičítáno jednání obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] v období od 23. 12. 2021 do 9. 5. 2022.

95. V odstavcích 120 a 121 odůvodnění usnesení vrchní soud reagoval na konkrétní námitku uplatněnou v odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], že v kritické době již žádnou činnost ve společnosti E nevykonával. Připomněl, že krajský soud uzavřel, že se obžalovaný měl podílet na páčání trestné činnosti do 9. 3. 2022, avšak tento svůj závěr blíže nevysvětlil. Přitom sám obžalovaný ve svých výpovědích uváděl o svém působení ve společnosti E rozdílné časové údaje. Krajskému soudu bylo uloženo, aby jednoznačně stanovil období, v němž obžalovaný měl vliv na podmínky chovu skotu, a v případě potřeby v tomto směru dokazování doplnil. Vrchní soud konkretizoval zdroje, z nichž bylo možno potřebné informace čerpat. Zdůraznil, že není vyloučeno, aby i následky, které v chovu skotu vyvstaly až po ukončení pracovní činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] ve společnosti E, byly obžalovanému přičítány, pokud by bylo prokázáno, že nastaly v důsledku jeho trestněprávně relevantního jednání z předchozí doby.

96. Počínaje odstavcem 122 odůvodnění usnesení vrchní soud zaujal stanovisko k závěru krajského soudu, že se obžalovaní měli dopustit trestného jednání ve spolupachatelství. Konstatoval, že krajský soud svůj závěr nevysvětlil, ale ani v popisu skutků ve výroku rozsudku případné společné jednání obžalovaných nekonkretizoval. [příjmení] uvedl, že společně chovali skot v nevhodných podmínkách, ale nespecifikoval, zda jednali po předchozí dohodě, případně ve společném úmyslu, který nebyl založen na předchozí dohodě, zda směřovali k naplnění společného cíle, případně jak každý z obžalovaných k popsanému stavu konkrétně přispěl. Krajskému soudu bylo připomenuto, že případný právní závěr, zda obžalovaní jednali ve spolupachatelství, či eventuálně vedle sebe, souběžně, musí být v souladu s popisem odpovídajících skutkových okolností ve výroku rozsudku.

97. Odstavec 125 odůvodnění usnesení věnoval vrchní soud problematice eventuálního spolupachatelství společnosti E. Konstatoval, že závěr krajského soudu v tomto směru neodpovídá ustálené soudní praxi reprezentované například usnesením Nejvyššího soudu 7 Tdo 1199/2015. Byť nebylo publikováno ve sbírce rozhodnutí trestních, vrchní soud se ztotožnil s argumentací uvedenou v jeho odůvodnění, že v případě trestní odpovědnosti jak

právnícké osoby, tak i některé z osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. a) až c) t. o. p. o., se uplatní samostatná souběžná trestní odpovědnost těchto subjektů, kdy každý z nich odpovídá za celý způsobený následek. Nejedná se o spolupachatelství s ohledem na povahu přičitatelnosti vymezené v § 8 odst. 2 t. o. p. o., neboť nejde o úmyslné společné jednání ve smyslu § 23 trestního zákoníku, protože právě jednání některé z osob vyjmenovaných v § 8 odst. 1 písm. a) až c) citovaného zákona se přímo přičítá trestně odpovědné právnické osobě. Je přitom vycházeno ze zvláštní konstrukce přičitatelnosti, která je považována za odvozenou odpovědnost fyzických osob za podmínky, že čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby, jejím jménem nebo při její činnosti. Zavinění je v takovém případě chápáno jako kumulativní kategorie. Právnícká osoba totiž nemůže vytvářet žádný vnitřní vztah k následku činu, to může jen pachatel, který je osobou fyzickou. Krajskému soudu bylo uloženo, aby v případě, že dospěje k závěru o vině právnické osoby Ekocho, precizně specifikoval, jaké konkrétní jednání fyzické osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) až c) citovaného zákona jí přičítá. Přitom je ale vyloučeno, aby trestný čin právnické osoby posoudil jako spáchaný ve spolupachatelství s fyzickou osobou, jejíž trestně právní jednání právnické osobě přičítá.

98. V odstavcích 126 až 132 odůvodnění usnesení reagoval vrchní soud na námitky obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] proti závěru krajského soudu, že se měl trestně činnosti dopustit úmyslně. Vrchní soud obžalovanému přisvědčil v tom, že krajský soud tento svůj závěr beze zbytku nevysvětlil. Naopak v odůvodnění svého rozsudku (v odstavcích 93 až 95) připustil, že vina obžalovaného nemusí být na první pohled zřejmá. Připustil také, že obžalovanému byly ze strany obžalovaného [jméno] [příjmení] upírány mnohé informace. Přesto vinu obžalovaného dovodil s odůvodněním, že skutku se všichni obžalovaní dopustili pokračujícím jednáním, které bylo procesně přerušeno zahájením trestního stíhání pro skutek časově omezený datem 22. 12. 2021. Nejpozději k tomuto dni se podle krajského soudu obžalovaný musel dozvědět o tom, že dochází k masivnímu úhynu skotu, pokud by snad o tomto nevěděl dříve, jakože krajský soud měl za jednoznačné a nepochybné, že to věděl. V té souvislosti také krajský soud zmínil, že obžalovaný se na jaře 2021 účastnil kontrol veterinární správy, které konstatovaly první případy zjevně utýraných zvířat. Podle názoru krajského soudu obžalovaný sice nemusel být obeznámen o všem, co páchal obžalovaný [jméno] [příjmení], rámcově povědomí o tom však měl, a je jeho vina, že na vzniklou situaci zareagoval až za rok. Podle mínění krajského soudu o tom, že trestně činnosti se obžalovaný od data 23. 12. 2021 dopouštěl s plným vědomím možných následků, není potřeba jakkoli polemizovat. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku ve vztahu k zavinění obžalovaného shrnul, že provedené dokazování dávalo dostatečný podklad pro závěr, že obžalovaní se deliktního jednání dopouštěli úmyslně, a to nejméně v úmyslu nepřímém, neboť vzhledem ke zjištěným skutečnostem a okolnostem, kdy v důsledku jejich hospodaření docházelo k výjimečně vysokému úhynu dobytka, museli vědět, že mohou porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, a současně, že s tím byli srozuměni. Na prokazatelně existující a jim známý negativní stav nijak nereagovali, nepodnikli žádná účinná opatření, která by odvrátila strádání a utrpení chovaných zvířat, a fakticky tak jimi zapříčiněnou kritickou situaci ještě eskalovali.

99. Jak již bylo vysvětleno, vrchní soud především vyjádřil pochybnost o závěru krajského soudu, že se trestného jednání měli obžalovaní dopustit ve spolupachatelství. V té souvislosti krajskému soudu uložil, aby zavinění každého z uvedených obžalovaných posuzoval individuálně. Připomněl závěry krajského soudu, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] nemusel být o podmínkách chovu plně informován a že některé informace mu mohly být úmyslně tajeny, a že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odpovědný za veškeré záležitosti ohledně chovaného dobytka a provozovny společnosti, který byl opřen především o výpovědi svědků z řad osob zaměstnaných na hospodářství. Vrchní soud zmínil, že věcně správně krajský soud sice poukázal na to, že k vyřešení problematiky zavinění každého z obžalovaných, včetně případné formy zavinění, může přispět i vyhodnocení obsahu protokolů o veterinárních kontrolách, avšak informace plynoucí z těchto listinných důkazů náležitě nevyhodnotil. Krajskému soudu bylo uloženo, aby podrobně

rozebral, kdy proběhla konkrétní veterinární kontrola na hospodářství [obec], kdo z obžalovaných byl kontrole přítomen a v jaké pozici a zda byly kontrolou vytykány nějaké konkrétní nedostatky v péči o chovaná zvířata.

100. Vrchní soud poukázal i na to, že pozornost nebyla věnována otázce, kdo byl s výsledky kontrol seznamován a jakým způsobem. Krajský soud zavázal, aby listinné důkazy z tohoto pohledu vyhodnotil a pokud údaje nebudou zjištělné z materiálů založených ve spisu, doplnil dokazování vyžádáním potřebných informací od orgánu, který kontroly prováděl. Zmínil též, že na hospodářství probíhaly i kontroly [obec] plemenářské inspekce. Byť byly zaměřeny na jinou problematiku, nastínil, že i ze zpráv o těchto kontrolách mohou vyplynout poznatky k tomu, do jaké míry si byli obžalovaní vědomi podmínek chovu na hospodářství. Proto krajskému soudu uložil, aby i těmto listinám věnoval pozornost. Upozornil také, že význam mohou mít i další listinné důkazy, kterým z tohoto úhlu pohledu dosud pozornost věnována nebyla, konkrétně zprávy společnosti VAPO. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] byl jediným jednatelem společnosti E, považoval vrchní soud za vhodné vyhodnotit, jaké informace, například o počtu uhynulých zvířat, se mohl dozvědět z těchto podkladů. Obdobně označil za potřebné i vyhodnocení zpráv o přestupkových řízeních vedených se společností E v souvislosti s chovem skotu na hospodářství [obec], včetně odborných vyjádření, která byla v průběhu přestupkových řízení vypracována.

101. Vrchní soud také konstatoval, že pokud by krajský soud neshledal zavinění některého z obžalovaných v úmyslné formě, měl by, s ohledem na prokázané následky, zvažovat trestní odpovědnost podle § 303 trestního zákoníku, neboť k naplnění subjektivní stránky trestného činu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti postačí zavinění ve formě hrubé nedbalosti.

102. V odstavcích 133 až 135 odůvodnění svého usnesení vrchní soud upozornil na další problémy, kterými se orgány činné v trestním řízení nezabývaly. Především na to, že nebyly náležitě objasněny okolnosti nástupu obžalovaného [jméno] [příjmení] do funkce ředitele odpovědného za chov skotu na hospodářství [obec]. Z písemné dohody o pracovní činnosti předložené obžalovaným totiž nebylo možno zjistit nic jiného, než rozsah pracovního úvazku a výši odměny. Pracovní náplň obžalovaného v ní specifikována není. Krajskému soudu bylo uloženo, aby ověřil autenticitu listiny, která byla obžalovaným předložena až s odůvodněním odvolání. Za žádoucí vrchní soud považoval, aby obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] objasnil svoji představu o tom, jaké povinnosti ze smlouvy vyplývaly pro obžalovaného [jméno] [příjmení], ale též o tom, jak si představoval jejich plnění v rámci práce vykonávané v rozsahu čtyř hodin týdně rozložených do dvou dnů za velmi nízkou odměnu. Vrchní soud také upozornil, že se nikdo nezabýval ani otázkou, proč byl na uvedené pracovní místo vybrán právě obžalovaný [jméno] [příjmení]. [příjmení] sám dokonce v odvolání vyčítá obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení], že jej na místo přijal, ač nesplňoval kvalifikační předpoklady, neměl potřebné vzdělání ani zkušenosti.

103. V odstavci 136 odůvodnění usnesení vrchní soud uložil krajskému soudu, aby se v případě rozhodnutí o vině obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], bez ohledu na formu zavinění, vypořádal s problematikou gradace příčinné souvislosti. Zejména v návaznosti na publikovaný závěr, že obžalovaný [jméno] [příjmení] měl mít na spáchání trestné činnosti daleko významnější podíl.

104. V dalších odstavcích (137 a 138) odůvodnění usnesení vrchní soud uložil, aby krajský soud podrobněji objasnil závěr o zjištěné motivaci obžalovaných a zareagoval na jejich námitky v tomto směru. Vrchní soud též připomněl, že případné rozhodnutí o vině obžalovaných [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] musí skutkově korespondovat s rozhodnutím o vině právnické osoby, včetně toho, jaké konkrétní jednání a kterého obžalovaného je právnické osobě přičítáno.

105. V odstavci 139 odůvodnění usnesení vrchní soud zmínil, že ve výroku rozsudku krajského soudu byla citována právní věta v alternativní podobě. Všichni obžalovaní měli naplnit znaky skutkové podstaty trestného činu tím, že chovali zvířata v nevhodných podmínkách za účelem obchodu, a tím ohrožovali jejich život nebo jim způsobovali značné útrapy a tímto jednáním způsobili smrt většímu počtu zvířat. Vzhledem k tomu, že i dle vrchního soudu prokazatelně došlo k úhynu velkého počtu zvířat a jen některá byla pitvána, nebylo možno jednoznačně zjistit, zda každému uhynulému zvířeti byly způsobovány značné útrapy nebo byl ohrožen jeho život nebo u něho byly kumulativně naplněny znaky obou alternativ. Proto vrchní soud připustil, že užití alternativní právní věty může být namístě. Krajskému soudu bylo ale uloženo, aby svůj závěr vysvětlil. Tím spíše, že v odstavci 99 odůvodnění svého rozsudku konstatoval, že obžalovaní měli oba zmíněné znaky skutkové podstaty trestného činu, tedy ohrožení života zvířat i způsobování značných útrap, naplnit kumulovaně (použita spojka a).

106. Na podkladě odvolání, jejichž odůvodnění byla shrnuta výše, vrchní soud nyní znovu podle § 254 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Zabýval se především konkrétními odvolacími námitkami. Vyhodnotil, jak krajský soud zareagoval na pokyny, které mu byly vrchním soudem uloženy výše citovaným rozhodnutím. Shledal, že až na jednu výjimku krajský soud všechny pokyny splnil. Ona výjimka však nemá za následek vadu rozsudku, pro níž by bylo nutno rozsudek rušit. Krajský soud pouze adekvátně nezareagoval na výtku publikovanou v odstavci 112 odůvodnění usnesení vrchního soudu ze dne 11. 7. 2024 a znovu nevysvětlil, proč neprovedl důkaz výpověďmi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Vzhledem k tomu, v jakém rozsahu bylo dokazování doplněno krajským soudem, a následně v odvolacím řízení i vrchním soudem, považuje aktuálně vrchní soud provedené dokazování za plně dostačující pro rozhodnutí. Provedení důkazu výsledky jmenovaných svědků není nezbytné. Svědci se vyjadřovali v přípravném řízení jen k tomu, co se dozvěděli při výkonu svých pracovních povinností a všechny podstatné okolnosti, k nimž by se mohli vyjádřit, jsou dokumentovány i jinými důkazy, zejména listinnými.

107. Jak již bylo naznačeno, vrchní soud v rámci odvolacího řízení přistoupil k doplnění dokazování. Opatřil důkazy listinné a dílem vyhověl návrhu na doplnění dokazování, který byl přednesen obhajobou obžalovaného [jméno] [příjmení]. Důvodným shledal doplnění dokazování výsledkem svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], neboť z návrhu vyplývalo, že by se měl vyjádřit k postavení obžalovaného [jméno] [příjmení] ve společnosti E a k podmínkám jeho nástupu do této společnosti. K této otázce se totiž v celém průběhu řízení nevyjádřil obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]. Dokonce ani poté, co byla tato problematika zmíněna v odůvodnění usnesení vrchního soudu ze dne 11. 7. 2024 a obžalovaný byl znovu vyslechnut krajským soudem v hlavním líčení. Přečetl však jen své prohlášení a na dotazy neodpovídal. Vrchní soud konstatuje, že výslech svědka ale žádný zvrát ve skutkových zjištěních nepřinesl. Svědek uvedl, že s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] se stýkal v rámci společného působení ve společnosti TUFÁ. Vypovídal i o skutečnostech, které měl vnímat v rámci fungování společnosti E. S obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] seděl v jedné kanceláři a za rok 2020 zpracovával pro společnost E analýzu chovu zvířat a evidence. [ulice] skončila na konci roku 2020, přesto se svědek dále zajímal o podnikání společnosti E. Vysvětlil, že informace čerpal z veřejně dostupných zdrojů. Na konkrétní dotazy odpověděl, že s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] diskutoval o postavení obžalovaného [jméno] [příjmení]. Podle názoru svědka bylo možno využít jen jeho organizační schopnosti, neboť byl vyučený dřevorubec. [příjmení] společnosti E nastoupil obžalovaný [jméno] [příjmení] na podzim roku 2020 a měl na starost přípravu zimoviště, zvířatům nerozuměl. Vše řídil obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]. K dotazům obhájce obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] svědek připustil, že písemným podáním, které je založeno ve spisu, reagoval na napadený rozsudek, neboť mu připadalo nevyvážené, jak bylo o každém z obžalovaných rozhodnuto. Měl dojem, že větší podíl na úhynu

dobytky měl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], který vládl pevnou rukou a o všem rozhodoval. Na přímý dotaz obhájce svědek popřel, že by měl soudní spory s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení]. Po představení informace, že žaloval společnost TUF A o určení platnosti ukončení pracovního poměru, uvedl, že na to zapomněl. Poté připustil, že soudní spor s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] měla i svědkova manželka. Podle názoru vrchního soudu svědek vypovídal spíše o svých dojmech než o podstatných skutečnostech. Nelze přehlédnout jeho negativní vztah k obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení]. Trval především na tom, že veškeré záležitosti ohledně chovu skotu společností E řídil obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], ovšem z mnoha jiných důkazů provedených krajským soudem v předchozím průběhu řízení vyplynula jiná skutková zjištění, která i vrchní soud považuje za správná, totiž že obžalovaný [jméno] [příjmení] v uvedeném období fakticky řídil zajišťování péče o chovaný dobytek.

108. Naproti tomu vrchní soud nevyhověl návrhu na doplnění dokazování výsledkem svědkyně [jméno] [příjmení], neboť je toho názoru, že ta by se mohla z pozice starostky obce Měděnec vyjádřit jen velmi obecně a nemůže disponovat informacemi, které by mohly reálně přispět k objasnění věci. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále předložil vrchnímu soudu nosič, na němž měla být údajně zadokumentována vyjádření svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno]. Senát vrchního soudu se s obsahem záznamu seznámil a dospěl k závěru, že záznam nemůže sloužit jako důkaz. Především není jednoznačně zřejmé kdy, kým a za jakých okolností byl pořízen. Jde pouze o zvukový záznam rozhovoru mezi neidentifikovanými osobami při pohledu na displej mobilního telefonu, na němž je uvedeno jméno svědka. Podstatné je, že nejde o autentický záznam nějaké události, nýbrž je zřejmé, že hovořícím osobám jsou kladeny otázky, které je nutno označit jako návodné. Záznam tak mohl vrchnímu soudu posloužit jen jako podklad pro případný výslech osob, které měly na záznamu dle sdělení obžalovaného hovořit. Jejich vyjádření by totiž mohlo být považováno za důkaz jen pokud by mu předcházelo zákonné poučení. Svědek [jméno] [příjmení] ovšem byl již ve věci procesně řádným způsobem vyslechnut a k opakování jeho výsledku vrchní soud neshledal ani po vyslechnutí uvedeného záznamu důvod. Svědka [jméno] [jméno] se pokusil předvolat k veřejnému zasedání, na adresu sdělenou obžalovaným [jméno] [příjmení] se ale nepodařilo předvolání doručit. Vrchní soud vyžádal informace o působení svědka ve společnosti E a zjistil, že tam v projednávané době pracoval jen velmi krátce, do dubna 2021. Podle názoru vrchního soudu by proto výpověď svědka nemohla nic zásadního změnit na skutkových závěrech, které plynou z četných důkazů ve věci již provedených. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále navrhl, aby byly opatřeny listinné důkazy, jimiž chtěl patrně prokázat, že nezastupoval navenek společnost E Ani tomuto návrhu nebylo vyhověno. Vrchní soud totiž nikdy nepochyboval o tom, že obžalovaný [jméno] [příjmení] nebyl statutárním orgánem společnosti a nezastupoval ji tedy obecně navenek, nerozhodoval například o proplácení faktur a neměl přístup k účtu společnosti. To ale nemůže nic změnit na skutkovém závěru, že fakticky řídil záležitosti péče o skot chovaný na hospodářství [obec]. K návrhu obžalovaného byl ve veřejném zasedání proveden důkaz obrazovými záznamy, které měly prokazovat péči o chovaný skot. Ze záznamů nevyplývalo nic podstatného. Jde o krátké obrazové záznamy, není zřejmé kdy, kým a kde byly pořízeny, především ale nepřinášejí žádnou informaci, která by mohla zvrátit výsledky předchozího dokazování.

109. Naproti tomu vrchní soud z vlastní iniciativy doplnil dokazování o výsledku znalce doc. Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., který zpracoval původní znalecký posudek z odvětví Chov užitkových zvířat, i jeho doplněk. Znalec především potvrdil správnost závěrů publikovaných v doplňku znaleckého posudku. K dotazu ale uvedl, že závěry posudku (nejen doplňku) se vztahují k období, kdy byl skot v zimovišti, protože tak mu byl posudek zadán. Vrchní soud proto zvažoval doplnění znaleckého posudku, aby se vztahoval na celé období uvedené ve výroku napadeného rozsudku. Nejprve ale se znalce konzultoval, zda je takové doplnění posudku realizovatelné, případně za jakých podmínek. Z vyjádření znalce vyplynulo, že v současné době

technicky realizovatelné není, neboť již není možné zpětně získat relevantní podklady. Bylo by totiž nezbytné nejen objektivně doložit počty chovaných zvířat, jejich věkové kategorie, plemenné složení skupin a výměry pastevních ploch v jednotlivých fázích pastevního období, ale též podklady k hodnocení složení, kvality a úživnosti pastevního porostu, dostupnosti, velikosti a frekvence zásobení napáječek v pastevním období a způsobu, množství a frekvenci případného příkrmu jednotlivých skupin či celého stáda v obdobích s nízkým obrůstem pastevního porostu. Ideálním doplňkem by bylo průběžné sledování a hodnocení tělesné kondice a zdraví chovaných zvířat. Podle znalce není retrospektivní získání takto detailních a cílených podkladů, vzhledem k historické úrovni zootechnického zařízení chovu, reálné. Proto nebyl doplněk posudku vyžádán a vrchní soud se musel se skutkovými zjištěními vypořádat na základě důkazů, které měl k dispozici, při respektování zásady hodnocení důkazů ve skutkových pochybnostech ve prospěch obžalovaných.

110. Vrchní soud doplnil dokazování také o důkazy listinné. [příjmení] společnosti E vyžádal daňová přiznání a výkazy zisků a ztrát za roky 2020 až 2024. Společnost zaslala kopie daňových přiznání a výkazy zisků a ztrát za roky 2022, 2023 a 2024. Zmocněncem společnosti byly předloženy listiny osvědčující výši sankcí, které byly společnosti uloženy, a průběh jejich splácení. Vrchní soud také provedl důkaz listinami, z nichž plyne, v jakých obchodních společnostech a v jakém postavení byl činný obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení].

111. Vrchní soud je toho názoru, že krajský soud v napadeném rozsudku správně vymezil období, v němž byla trestná činnost obžalovanými páchána. V souladu s provedenými důkazy omezil období, v němž byl ve společnosti činný obžalovaný [jméno] [příjmení] a uzavřel, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] nejpozději poté, co mu bylo sděleno obvinění, činil kroky k nápravě podmínek chovu, včetně ukončení působení obžalovaného [jméno] [příjmení] v jeho pozici. Žádný z obžalovaných (ani právnická osoba) podle názoru vrchního soudu po datu 22. 12. 2021 aktivně nečinil nic, co by bylo možno označit za jednání naplňující znaky stíhaného trestného činu.

112. Provedeným důkazům odpovídá popis skutků, jimiž byli jednotliví obžalovaní napadeným rozsudkem uznáni vinnými, pokud jde o popis aktivit jednotlivých obžalovaných, podmínek chovu skotu a následků, které z toho pro chovaný skot vyplývaly. V tomto směru může vrchní soud odkázat na argumentaci publikovanou krajským soudem v odůvodnění napadeného rozsudku, včetně odkazu na výpovědi konkrétních svědků, znalecký posudek a důkazy listinné.

113. Vrchní soud ale musel zareagovat na již zmíněné vyjádření znalce, že jeho závěry se týkaly jen období, kdy byl skot v zimovišti. Upravil proto popis skutku a konstatoval, že zjevným nedostatkem potravy a napájení skot trpěl nejméně v době, kdy se nacházel v zimovišti. Pro období, kdy byl skot na pastvinách, totiž nejsou k dispozici relevantní důkazy a je nutno vycházet ze zásady hodnocení důkazů ve skutkových pochybnostech ve prospěch obžalovaných. I v tomto období však přetrvával chov ve velkých a neuspořádaných skupinách a skotu nebyla poskytována nezbytná zdravotní péče, zejména v souvislosti s porody. Nadále také docházelo k úhynu skotu v důsledku špatných podmínek chovu, byť v menší kvantitě. To odpovídá závěrům doplňku znaleckého posudku, podle nichž se následky nevhodných podmínek chovu projevují i s ohledem na individuální fyzickou odolnost jednotlivých zvířat, jejich temperament a pořadí v sociální hierarchii, ale především s ohledem na to, o jak závažný nedostatek chovu jde. Důsledky výrazně omezeného nebo nedostupného napájení v podobě úhynu zvířat nastávají v řádu jednotek dnů. Omezená dostupnost či úplná nedostupnost krmné dávky vede k úhynu zvířat v řádu jednotek týdnů, během nichž dojde k vyčerpání tělesných zásob tuku a poté k odbourání svaloviny. Sociální a technologický stres vyvolaný nadměrným počtem chovaných zvířat takto popsán negativní projev a rizika násobí a urychluje jejich nástup. Pokud nedojde k úhynu, zcela jistě dojde u zvířat na individuální úrovni k různě intenzivnímu narušení fyziologických a metabolických funkcí, potažmo zdraví a welfare. Intenzita poruch se odvíjí od věku, výživného a zdravotního stavu jednotlivých zvířat na počátku problémového období, odolnosti a pořadí

v sociální hierarchii stáda. Obnova normálního fyziologického a metabolického stavu, na který navazuje celkové zdraví, odolnost a welfare, záleží na aplikovaném přístupu a úpravě podmínek při řešení problematické situace. Monitoringem jednotlivých zvířat a aktivním zootechnickým a veterinárním přístupem lze minimálně u některých zvířat dosáhnout zmírnění či odstranění následků v řádu jednotek týdnů až jednotek měsíců. V případě pasivního přístupu bez kontroly a individuálního ošetření jednotlivých zvířat se období eliminace následků může prodloužit na jeden rok i déle. Také opakovaná zátěž organismu představovaná další březostí nebo laktací znamená vyšší riziko zdravotních komplikací a může vést až k úhynu. U mladších zvířat lze očekávat celkové narušení jejich budoucích biologických vlastností, například oddálení či nedokončení optimálního růstu, zhoršenou užitkovost a plodnost, sníženou imunitu a odolnost.

114. Vrchní soud tedy na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že i poté, co byl skot vyhnán na pastviny, nevhodné podmínky chovu přetrvávaly. Nebylo sice jednoznačně prokázáno, že by skot v tomto období trpěl nedostatkem tekutin či extrémním nedostatkem potravy, ale další výše popsané nedostatky chovu odstraněny nebyly. Je zřejmé, že obžalovaní nepřistoupili k aktivní a intenzivní úpravě podmínek chovu. Přitom podle doplňku znaleckého posudku jediné takovým postupem by mohlo být dosaženo zmírnění či odstranění následků v řádu týdnů až jednotek měsíců. Postupem, který byl zvolen, tedy prostým vyhnáním zvířat na pastvu, bez monitoringu jednotlivých zvířat a poskytnutí odpovídající veterinární péče, by mohlo být dosaženo nápravy za jeden rok či déle. Tak dlouho ovšem skot na pastvinách nesetřval, neboť na podzim byl vrácen do zimoviště. Tedy zpět do zcela nevyhovujících podmínek.

115. Vrchní soud na podkladě důkazů provedených ve veřejném zasedání o odvolání (ve vzájemných souvislostech s důkazy provedenými krajským soudem v předchozím průběhu řízení) dospěl k závěru, že je nutno upravit skutková zjištění i v neprospěch obžalovaných. Učinil tak na podkladě odvolání státního zástupce, který namítl, že minimálně ještě v období konce prosince 2021 a ledna 2022 docházelo k dalším úhynům chovaného skotu. Celkem specifikoval v odvolání dalších 28 zvířat, která v tomto období uhynula (v podrobnostech výše v odstavcích 71 a 72). Vrchní soud v souladu se závěry doplňku znaleckého posudku dospěl k závěru, že tyto úhyny byly evidentně následkem nevhodných podmínek chovu v předchozím období, tedy v době, kdy byla obžalovanými trestná činnost páchána. Jde ale o následek, který nastal až po ukončení jednání představujícího trestnou činnost. Přesto jde o následek, který je nutno obžalovaným přičítat. Vrchní soud proto ve výroku svého rozsudku rozšířil výčet zvířat uhynulých v důsledku nevhodných podmínek chovu o dalších 28 kusů. Bylo by možno polemizovat o tom, které další kusy dobytka uhynuly v pozdějším období ještě v důsledku předchozí nevhodné péče, a je vysoce pravděpodobné, že takové existovaly. [příjmení] v tomto směru vrchnímu soudu usnadnil státní zástupce, když v odvolání podaném v neprospěch obžalovaných specifikoval právě uvedených 28 kusů zvířat a vrchní soud tak ani neměl prostor pro případné rozšíření počtu uhynulých zvířat v neprospěch obžalovaných.

116. Přestože oproti prvnímu rozsudku krajského soudu došlo k výraznému omezení počtu zvířat, jejichž úhyn je jednoznačně označen za následek nevhodných podmínek chovu, nesouhlasí vrchní soud s názorem publikovaným v odvoláních obžalovaných, že oproti předchozímu rozsudku došlo k podstatnému zmírnění trestní odpovědnosti obžalovaných co do rozsahu spáchání trestné činnosti. I nadále totiž platí, že chov v nevhodných podmínkách se týkal nejen zvířat, která v důsledku toho uhynula, ale prakticky všech takto chovaných zvířat. Přitom podle ustálené soudní praxe (rozhodnutí publikované ve Sbírce rozhodnutí trestních R 18/2012 – II) k naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku i trestného činu podle § 303 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jak správně konstatoval krajský soud, postačí způsobení zákonem předvídaného následku u sedmi kusů zvířat a tento počet byl překročen několikanásobně.

117. Ostatní skutkové závěry převzal vrchní soud z napadeného rozsudku. Shledal je správnými a souladnými s obsahem provedeného dokazování. Pro stručnost v tomto směru odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.

118. Až na drobnou úpravu se vrchní soud ztotožnil i s právní kvalifikací použitou krajským soudem. Správným shledal závěr, že obžalovaní nejednali ve spolupachatelství, tedy ani právnická osoba. Té je krajským soudem přičítáno jen úmyslné jednání obžalovaného [jméno] [příjmení]. Teoreticky by zřejmě bylo možno právnické osobě přičítat i nedbalostní jednání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], ale krajský soud tak nerozhodl a odvolání státního zástupce v neprospěch právnické osoby v tomto směru výslovně podáno nebylo.

119. Vrchní soud nepřisvědčil odvolací námitce státního zástupce, že i obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] by měl být uznán vinným úmyslným trestným činem podle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Vrchní soud odkazuje na úvahy, jimiž krajský soud odůvodnil právní kvalifikaci jednání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] jako trestného činu podle § 303 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Dodává, že podnikání ve společnosti E podle doplněných listinných důkazů nebylo jedinou podnikatelskou aktivitou obžalovaného, takže je logické, že se nevěnoval výlučně chovu skotu provozovanému touto společností. Vrchní soud musí ale především zdůraznit, že z výpovědí řady svědků jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný [jméno] [příjmení] před obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] konkrétní informace o chovu tajil. Obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] je krajským soudem v podstatě kladeno za vinu, že nevyvíjel dostatečnou kontrolní činnost. Podle názoru vrchního soudu si navíc ani dostatečně neověřil kompetenci obžalovaného [jméno] [příjmení] pro výkon funkce, do níž ho ustavil. I to svědčí o hrubé nedbalosti obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení]. V písemné smlouvě, na jejímž základě obžalovaný [jméno] [příjmení] měl činnost vykonávat, není specifikována pracovní náplň. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] v celém průběhu řízení nevysvětlil, jaká byla jeho konkrétní představa o činnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] pro společnost, v rámci velmi krátkého pracovního úvazku za nízkou odměnu.

120. Vrchní soud ale musel zareagovat na nenamítanou vadu ve výroku napadeného rozsudku, přesněji ve výroku o právní kvalifikaci jednání právnické osoby. Krajský soud v něm uvedl, že právnická osoba spáchala zvláště závažný zločin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za použití § 7 a 8 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 písm. a) t. o. p. o. V odstavci 115 odůvodnění napadeného rozsudku pouze stručně zmínil, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl jako ředitel oprávněn za právnickou osobu jednat. Patrně tedy krajský soud uvažoval, že je přičítáno právnické osobě jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] jako osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna za právnickou osobu jednat, podle § 8 odst. 1 písm. a) t. o. p. o. Zcela nevysvětleno zůstalo použití ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) t. o. p. o., tedy přičítání téhož jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] jako osoby ve vedoucím postavení, která vykonávala řídicí funkci, i když není osobou uvedenou v písm. a). Podle názoru vrchního soudu byl ale obžalovaný [jméno] [příjmení] právě osobou ve vedoucím postavení, která vykonávala řídicí funkci, přičemž nebyl osobou oprávněnou za právnickou osobu jednat. Proto byl výrok rozsudku upraven tak, že jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] je právnické osobě přičítáno s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) t. o. p. o. Podle názoru vrchního soudu si ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) t. o. p. o. a ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) t. o. p. o. navzájem konkurují a není možno je aplikovat obě, už s ohledem na to, že v ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) t. o. p. o. je výslovně uvedeno, že osoba, jejíž jednání je právnické osobě přičítáno, vykonává řídicí funkci,, i když není osobou uvedenou v písm. a)“.

121. Vrchní soud nepřisvědčil námitce uplatněné v odvolání obžalované právnické osoby, že jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] nebylo v zájmu společnosti, nýbrž na její úkor. Podle provedených důkazů obžalovaný evidentně vykonával svoji funkci poté, co do ní byl ustanoven oprávněnou osobou, tedy jednatelem. Vykonával ji, aby zajistil podnikání právnické osoby, které spočívalo v chovu skotu. Z ekonomických výkazů společnosti přitom vyplynulo, že i v době, kdy

byla trestná činnost spáchána, byl smyslem podnikání společnosti ekonomický zisk. Ovšem výrazně převážná část příjmů společnosti neplynula z prodeje skotu, nýbrž z poskytovaných dotací. Právnícká osoba tedy nebyla ekonomicky přímo závislá na tom, jaké množství zvířat odchová a prodá, nýbrž jaké množství zvířat evidenčně v daném období chová. V tomto směru obžalovaný [jméno] [příjmení] vykonával svoji funkci zcela jistě v zájmu právnícké osoby.

122. Vrchní soud nesdílí ani názor publikovaný v odvoláních, že krajský soud nerozhodl o celém skutku, pokud uznal vinu obžalovaných oproti podané obžalobě jen částečně a ve zbytku nerozhodl zprošťujícím výrokem. Podle mínění vrchního soudu si orgány přípravného řízení neujasnily, zda skutek, který se stal předmětem obžaloby, je trestným činem pokračujícím či trvajícím. Popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání a následně v obžalobě byl koncipován především s přihlédnutím k následkům, tedy úhynu jednotlivých zvířat. Úhynu zvířat ale nepředcházelo žádné konkrétní aktivní jednání vůči konkrétnímu zvířeti (žádný konkrétní útok proti jeho tělesné integritě), které by úhyn konkrétního zvířete způsobilo. Úhyn byl následkem působení nevhodných podmínek chovu, které byly nastaveny a trvaly, přinejmenším některé jejich aspekty, po celou dobu uvedenou ve výroku napadeného rozsudku. A některé následky se projeví i po uplynutí doby vymezené ve výroku napadeného rozsudku. Podle názoru vrchního soudu jde u všech obžalovaných o jeden trvajícím delikt, bez ohledu na ustanovení § 12 odst. 12 trestního řádu. Žádný zprošťující výrok tedy není namístě. Naopak by mohl vést k tomu, že o jednom skutku by bylo rozhodnuto dvěma protichůdnými výroky.

123. Vrchní soud zareaguje i na další konkrétní námitky uplatněné v odvoláních obžalovaných proti výroku o jejich vině z napadeného rozsudku. Vrchní soud nemohl přisvědčit námitce obžalovaného [jméno] [příjmení], že odůvodnění napadeného rozsudku, konkrétně výroku o vině, je nepřezkoumatelné. Pochybení neshledal ani v tom, že odůvodnění napadeného rozsudku je do značné míry shodné s odůvodněním předchozího rozsudku krajského soudu. Je to logický důsledek toho, že krajský soud napadený rozsudek vydal na základě skutkového stavu, který vycházel zejména z důkazů provedených v hlavním líčení, které předcházelo vyhlášení rozsudku ze dne 23. 11. 2023, který byl jen doplněn o zjištění z dokazování provedeného podle pokynů vrchního soudu v dalším hlavním líčení. Krajský soud přitom v odůvodnění napadeného rozsudku na výsledky doplnění dokazování patřičně zareagoval. Správně proto doplnil popis skutku o zjištění, že právě obžalovaný rozhodl o sloučení stád a o snížení množství a kvality krmiva stovkám kusů skotu. A konkrétně vysvětlil, na základě jakých důkazů k tomu dospěl. Nebylo proto důvod k aplikaci zásady, že ve skutkových pochybnostech má být rozhodnuto ve prospěch pachatele. Vrchní soud nesdílí ani názor obžalovaného, že takovým doplněním popisu skutku krajský soud porušil zásadu zákazu změny k horšímu. Napadený rozsudek ani po této úpravě nevznívá pro obžalovaného přísněji, než rozsudek ze dne 23. 11. 2023.

124. Ani argumentace doplněná obhájky obžalovaného v průběhu veřejného zasedání o odvolání podle názoru vrchního soudu nezpochybňuje správnost skutkových zjištění ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] ani příležitost právní kvalifikace jeho jednání. Z provedených důkazů, zejména výpovědí četných svědků (viz odůvodnění napadeného rozsudku) totiž vyplynulo, že to byl obžalovaný, kdo svými rozhodnutími nastolil nevhodné podmínky chovu skotu a je tudíž odpovědný za následky, které realizace těchto rozhodnutí způsobila. Šlo o rozhodnutí, která obžalovaný učinil při znalosti všech podstatných skutečností, mnohdy i poté, co byl na jejich nevhodnost upozorněn. Správně tak bylo shledáno jeho zavinění ve formě eventuálního úmyslu, proto v úvahu nepřichází kvalifikace jeho jednání jako trestného činu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti.

125. Jak je zřejmé z odstavců 18 až 49 odůvodnění tohoto rozsudku, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] odůvodnil své odvolání velmi obsáhle. Mnohé z jeho konkrétních námitek byly uvedeny již v odůvodnění odvolání, které bylo podáno proti rozsudku krajského soudu ze dne 23. 11. 2023 a vrchní soud na ně reagoval ve svém usnesení, jímž citovaný rozsudek zrušil. Tuto argumentaci nebude opakovat. K dalším námitkám zaujal stanovisko v předchozích odstavcích

odůvodnění tohoto rozsudku. Například k námitkám ohledně rozsahu spáchané trestné činnosti a zavinění ve vztahu k trestnému činu, jímž byl obžalovaný uznán vinným. Fakticky se také vrchní soud vypořádal s námitkami, které obžalovaný vznesl v reakci na odůvodnění odvolání státního zástupce, neboť vysvětlil, která tvrzení státního zástupce považoval za relevantní a která nikoli, a proč.

126. V předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku se vrchní soud podle svého přesvědčení vypořádal se všemi relevantními námitkami vůči skutkovým zjištěním a právní kvalifikaci uplatněnými v odůvodnění odvolání obžalované právnické osoby a státního zástupce.

127. Vrchní soud naopak musel přisvědčit některým námitkám vzneseným proti výrokům o uložených trestech. Krajský soud rozhodnutí o uložených trestech odůvodnil stručně. Správně konstatoval, že obžalovaný [jméno] [příjmení] sice má v opisu rejstříku trestů záznamy o dřívějších odsouzeních, ale tuto skutečnost nelze hodnotit jako přítěžující okolnost, neboť všechna odsouzení jsou zahlazena. Vrchní soud k tomu dodává, že ale není namístě přiznat obžalovanému polehčující okolnost řádného života před spácháním trestného činu. Vrchní soud sdílí názor krajského soudu, že obecné vyjádření obžalovaného, že trestného činu lituje, nelze považovat za polehčující okolnost projevené lítosti podle § 41 písm. o) trestního zákoníku, neboť z celkového kontextu vyjádření obžalovaného v průběhu trestního řízení neplyne vůbec žádná sebereflexe. Obžalovaný byl ohrožen sazbou trestu odnětí svobody od pěti do deseti let. Vrchní soud předesílá, že tato trestní sazba je stanovena v trestním zákoníku a nevidí prostor pro jakékoli úvahy o tom, že by snad měla být neústavní či nepřiměřeně přísná. Krajský soud při zdůvodnění výměry trestu odnětí svobody uloženého obžalovanému poukázal především na následky, které mělo jednání obžalovaného, v podobě úhynu zvířat v množství podstatně převyšujícím znak skutkové podstaty trestného činu (způsobení následku většímu počtu zvířat). V neprospěch obžalovaného též zohlednil, že především on měl podíl na vzniku následku. Vrchní soud považuje trest uložený krajským soudem za nepřiměřeně přísný. Jako přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku lze sice zohlednit fakt, že trestný čin byl obžalovaným páchan ve větším rozsahu a delší dobu, na druhé straně ale nelze přehlížet, že od jeho spáchání již uplynula dosti dlouhá doba. Ne ale doba nepřiměřeně dlouhá, která by mohla vést k úvahám o uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranicí zákonné trestní sazby. Ani jiné zákonem předvídané skutečnosti, které by odůvodňovaly uložení trestu odnětí svobody pod zákonem stanovenou dolní hranicí, vrchní soud neshledal. Přihlédl však k tomu, že čin byl obžalovaným spáchán ve formě nepřímého úmyslu a že tedy přímo nezamýšlel způsobit zjištěné následky. Za odpovídající považuje vrchní soud trest odnětí svobody uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Ten podle vrchního soudu v kombinaci s přísným trestem zákazu držení a chovu zvířat, uloženým v maximální možné výměře, dostatečně přispěje k tomu, aby se obžalovaný do budoucna podobné trestné činnosti vyvaroval. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly shledány žádné zákonem stanovené důvody pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice. Uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat v uvedené výměře považuje vrchní soud za odpovídající všem zjištěným skutečnostem a pro stručnost může odkázat na argumentaci publikovanou v odůvodnění napadeného rozsudku.

128. Obžalovanému [příjmení] [jméno] [příjmení] podle názoru krajského soudu polehčuje jeho bezúhonnost před spácháním činu a projevená sebereflexe spočívající v tom, že v dalším podnikání společnosti E přistoupil ke krokům, jež vedly k nápravě faktickým ozdravením chovu a nastavením adekvátního kontrolního mechanismu. Naproti tomu jako přítěžující okolnost krajský soud vyhodnotil, že následky trestného činu spáchaného obžalovaným v podobě fatální újmy se projeví u množství zvířat, které mnohonásobně přesahuje naplnění znaku skutkové podstaty, „většího počtu zvířat“ a že trestná činnost byla páchána po řadu měsíců. Na základě toho dospěl krajský soud k závěru, že na obžalovaného je nutno působit trestem odnětí svobody uloženým na horní hranici zákonné trestní sazby, jehož výkon byl podmíněně odložen na nejdelší možnou zkušební dobu. Vrchní soud sdílí závěr krajského soudu o existenci uvedených polehčujících a

přítěžujících okolností podle § 41 písm. o), p) trestního zákoníku a § 42 písm. m) trestního zákoníku. Nemůže ale souhlasit s tím, že by adekvátním postihem bylo uložení trestu odnětí svobody ve výměře odpovídající horní hranici zákonné trestní sazby, ani že by při podmíněném odkladu výkonu tohoto trestu měla být uložena nejdelší možná zkušební doba. Je totiž třeba vycházet z faktu, že zákon umožňuje uložit za trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným (zaviněný z nedbalosti), trest odnětí svobody až na dva roky. Byť se může jevit takový postih velmi mírným vzhledem k následkům, které v důsledku jednání obžalovaného vznikly, je namístě v rámci této trestní sazby vyměřit trest odnětí svobody podle obecných pravidel pro ukládání trestu. Za odpovídající všem výše uvedeným skutečnostem proto považuje vrchní soud trest odnětí svobody uložený v polovině zákonné trestní sazby. I podle vrchního soudu jsou splněny všechny předpoklady pro podmíněné odložení výkonu tohoto trestu. Zejména je nutno poukázat na to, že čin byl obžalovaným spáchán z nedbalosti, byť hrubé, a představuje za celou dobu života obžalovaného jediné protiprávní jednání postižitelné podle trestního zákoníku. Při stanovení délky zkušební doby vrchní soud přihlédl i k době, která již od spáchání činu uplynula, během níž obžalovaný navázal na předchozí řádný život.

129. Vrchní soud se naproti tomu plně ztotožnil s názorem krajského soudu, že na obžalovaného není třeba vedle trestu odnětí svobody působit ještě trestem zákazu držení a chovu zvířat, včetně argumentace, kterou krajský soud tento krok vysvětlil.

130. Obžalované právnické osobě krajský soud uložil peněžitý trest. Vysvětlil, že jí prospívá její trestní bezúhonnost i její podnikatelská historie, která se datuje od roku 1994, pod současným jednatelem pak od roku 2013, která není dotčena žádnou obdobnou kauzou. Pozitivně hodnotil, že po spáchání trestné činnosti u obžalované právnické osoby došlo k nápravě faktickým ozdravením chovu a nastavením adekvátního kontrolního mechanismu. Stejně jako u obžalovaných [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] shledal krajský soud přítěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Při stanovení výměry peněžitého trestu zohlednil také již uložené správní pokuty a rozhodnutí o odebrání dotací společnosti. Zmínil, že zvažoval i uložení jiných sankcí vyjmenovaných v § 15 t. o. p. o., včetně státním zástupcem navrhaného trestu zrušení právnické osoby, avšak dospěl k závěru, že právě jen peněžitý trest je tím trestem, který nejlépe vystihne všechny okolnosti případu a současně adekvátně postihne obžalovanou právnickou osobu. Zejména krajský soud neshledal splněnou základní podmínku pro uložení trestu zrušení právnické osoby, totiž že by její činnost spočívala zcela nebo převážně v páčání trestného činu nebo trestných činů. S touto argumentací vrchní soud plně souhlasí. Přesto dospěl k závěru, že trest uložený krajským soudem je nepřiměřeně přísný. Za odpovídající všem zjištěným skutečnostem považuje peněžitý trest uložený tímto rozsudkem. Vzal totiž v úvahu též aktuální výsledky hospodaření právnické osoby, které jsou do značné míry ovlivněny splácením dluhů vzniklých v důsledku uložených sankcí a povinnosti vracet dříve vyplacené dotace. Vrchní soud v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 t. o. p. o. pojal do výroku o uložení peněžitého trestu též odkaz na ustanovení § 68 odst. 1, 3, 4 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025 a § 18 odst. 1, 2 t. o. p. o. ve znění účinném do 31. 12. 2025, neboť ustanovení § 18 t. o. p. o. nestanoví všechny podmínky pro uložení peněžitého trestu právnické osobě, zejména způsob určení počtu denních sazeb.

131. Vrchní soud souhlasí s názorem krajského soudu, že není vhodné ukládat právnické osobě trest zákazu držení a chovu zvířat, neboť by fakticky šlo, s ohledem na předmět podnikatelské činnosti právnické osoby, o likvidaci společnosti. Ale též proto, že právnická osoba po odstranění nedostatků chovu nadále chov skotu provozuje a nebylo zjištěno, že by se podobné nedostatky, třeba i jen v menší míře, opakovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pak pro nesprávnost výroku, který se jej bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Praha 19. března 2026

JUDr. Milan Štejr
předseda senátu